

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2011

Núm. 128/Fascicle 1

Presidència de la Molt Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando

Sessió celebrada dia 8 de març del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del 8 de març, Dia Internacional de la Dona 2011. 5574

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 777/11, de l'Hble. Diputada Sra. Marián Suárez i Ferreiro, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a com es concretarà a Eivissa la lluita contra l'atur de llarga durada. 5575

2) RGE núm. 824/11, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions en infraestructures esportives a l'illa d'Eivissa. (**Decaiguda**). 5576

3) RGE núm. 770/11, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a l'escola pública Ses Marjades de Sóller. 5576

4) RGE núm. 826/11, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a concessió d'habitatges de protecció oficial a l'illa d'Eivissa. 5578

5) RGE núm. 825/11, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a indicadors d'atur a l'illa de Menorca. 5579

---

6) RGE núm. 827/11, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a contractes d'assessorament en matèria econòmica, fiscal, financera, pressupostària i comptable. 5580

7) RGE núm. 828/11, de l'Hble. Diputat Sr. José Ramón Bauzá i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions silencioses. 5582

8) RGE núm. 830/11, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nou IES de Santa Eulàlia. 5584

9) RGE núm. 831/11, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nou IES de Sant Antoni. 5584

10) RGE núm. 833/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a previsió turística. 5585

11) RGE núm. 832/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a imposició directa per part de corporacions locals. 5585

12) RGE núm. 829/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions del Molt Hble. Sr. President en relació amb el principal partit de l'oposició. (**Decaiguda**). 5586

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6503/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern de les Illes Balears en relació amb el compliment dels objectius fixats al principi de legislatura. 5587

III. MOCIONS:

1) RGE núm. 721/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política econòmica del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6499/10. 5594

2) RGE núm. 807/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de transport, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6501/10. 5602

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 1587/10, presentada pels Grups Parlamentaris BLOC per Mallorca i PSM-Verds i Mixt, relativa a modificació de la Llei general de la Seguretat Social. Fascicle 2

2) RGE núm. 722/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a paralització de les prospeccions petrolíferes (rectificat el 2n punt mitjançant l'escrit RGE núm. 749/11). Fascicle 2

V. Compareixença del conseller competent, per tal de donar compliment als punts 2, 3, 4 i 5 de la Moció RGE núm. 1156/10, relativa a política del Govern en matèria de protecció d'espais naturals (escrit RGE núm. 727/11, del Grup Parlamentari Popular). Fascicle 2

VI. Compareixença del conseller competent, per tal de donar compliment de la Moció RGE núm. 2207/08, relativa a situació actual de la justícia a les Illes Balears i la futura transferència (escrit RGE núm. 728/11, del Grup Parlamentari Popular). Fascicle 2

LA SRA. PRESIDENTA:

Començarem aquesta sessió d'avui, dia 8 de març, Dia de la Dona, i hi ha una declaració institucional, no per commemorar -crec- sinó per recordar aquest fet.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del 8 de març, Dia Internacional de la Dona 2011.

Per tant demanaria al secretari segon que en faci lectura..., al secretari primer que faci lectura del manifest.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Gràcies, Sra. Presidenta.

“Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del 8 de març, Dia Internacional de la Dona, 2011.

Commemorem un any més el Dia Internacional de la Dona en un context difícil, però ple d'esperança. Per sortir de la difícil situació econòmica que vivim, serà fonamental comptar amb la força, amb la determinació, amb la saviesa i amb el poder de les dones.

En aquests moments de crisi de l'estat de benestar és més necessari que mai que reflexionem sobre la manera d'aconseguir un model social més igualitari, més productiu i eficient, que comporti la dissolució de les desigualtats entre homes i dones.

Hem de teixir una nova xarxa de polítiques socials més concordes amb la realitat social de les dones en la nostra actual societat, i dissenyar un nou catàleg de polítiques públiques que generin més benestar social i més ocupació, sense renunciar a la cohesió social i que redueixi els desequilibris entre dones i homes.

Hem aconseguit el reconeixement "formal" de la participació de les dones en igualtat i en tots els àmbits, però la realitat és obstinada i continuam arrossegant un gran desequilibri en la participació i en la presa de decisions. La responsabilitat de l'àmbit privat continua essent de les dones i, si no s'aconsegueix que els homes es consciencïïn i comparteixin les responsabilitats familiars, les dones continuaran estant en desavantatge clar. Perquè la igualtat "real i efectiva" passa per la incorporació de les dones a una ocupació de qualitat en les mateixes condicions que els homes, i això exigeix un repartiment igualitari de l'esfera privada i dels assumptes domèstics.

Les dones són la força vital i imprescindible perquè la societat recuperi el seu benestar econòmic, polític i social. La seva incorporació al mercat laboral en igualtat de condicions és fonamental per millorar la qualitat de la nostra productivitat i dotar-nos d'un creixement econòmic més eficient i sostenible.

Actualment les dones, en la nostra comunitat autònoma, cobren un 18,4% menys que els homes, segons un estudi publicat per la Unió General de Treballadors el passat 22 de febrer (Dia mundial per la igualtat salarial entre homes i dones). Hem de continuar treballant per la igualtat salarial que sorgeix dels convenis col·lectius, on es permeten diferents realitats per a treballs d'igual valor.

Ha de ser una lluita col·lectiva. És el conjunt de la societat, homes i dones, el que ha de prendre les regnes de la transformació d'aquest país, no només per sortir de la crisi actual, sinó per protegir-nos i evitar que aquesta crisi torni a repetir-se en un futur. Per a això és necessari que la corresponsabilitat de la vida personal, laboral i familiar es converteixi en la pedra angular del nou model social, laboral i econòmic de la nostra comunitat.

I en aquesta lluita col·lectiva és imprescindible la lleialtat institucional entre totes les administracions públiques, sobretot les comunitats autònomes, perquè sense el foment de la igualtat des de les seves responsabilitats transferides (educació, ocupació, sanitat, benestar social, etcètera) serà molt difícil que el nostre país, en conjunt, pugui accedir a majors cotes de benestar i d'equitat entre homes i dones.

Així doncs, en aquest 8 de març, el Parlament de les Illes Balears vol reconèixer el valor de la lluita de les dones per la igualtat -tal vegada, la transformació de més important calat duta a terme al nostre país en les últimes dècades-, fer públic el seu ferm compromís amb la igualtat i fer una crida per treballar, totes i tots, solidàriament per un país millor, més just i més igualitari.

A la seu del Parlament, a 8 de març de 2011."

LA SRA. PRESIDENTA:

Puc considerar aprovada per assentiment aquesta declaració institucional, senyors diputats i diputades? Idò s'aprova per assentiment.

(Aplaudiments)

Passam ara al primer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 777/11, de l'Hble. Diputada Sra. Marián Suárez i Ferreiro, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a com es concretarà a Eivissa la lluita contra l'atur de llarga durada.

La primera pregunta, RGE núm. 777/11, és relativa a com es concretarà a Eivissa la lluita contra l'atur de llarga durada. La formula la diputada Sra. Marián Suárez, del Grup Parlamentari Mixt. Sra. Suárez, té la paraula.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Barceló, la setmana passada coneixíem les dades d'ocupació i d'atur referides al mes de febrer. L'anàlisi d'aquestes dades s'ha de fer amb perspectiva, és a dir, considerant la tendència que assenyalen, i també de manera comparativa en relació amb el que passa al nostre voltant, fonamentalment en el marc de l'Estat.

En un context d'augment de l'atur al conjunt de l'Estat nosaltres pensam que és remarcable que les Illes Balears, des que va començar la crisi i per primera vegada, veu com disminueix el nombre de persones aturades i és l'única comunitat autònoma en què això passa. Pel que fa a Eivissa, per tercer mes consecutiu es produeixen disminucions interanuals d'atur i els principals beneficiaris són els menors de 25 anys. Són dades, per tant, que permeten parlar d'una tendència positiva i esperançadora, amb totes les cauteles possibles i sense oblidar ni per un minut els milers de persones que no tenen feina.

Dit això, aquesta pregunta vol posar el focus d'atenció sobre un col·lectiu que ens preocupa de manera especial: les persones desocupades de llarga durada, és a dir, aquelles que fa més de dotze mesos que es troben sense feina i que representen a la nostra comunitat 26 de cada 100 persones sense feina. És aquesta xifra una xifra preocupant però que afortunadament està 8 punts per sota de la mitjana estatal. Tenim un perfil fet d'aquestes persones: són majoritàriament dones, són majors de 25 anys, són de nacionalitat espanyola que treballen al sector serveis, i a més amb càrregues familiars.

Un altre element a tenir en compte és que, si bé la cobertura de les prestacions és important dins aquest col·lectiu, al voltant del 30% d'aquestes persones troben esgotades les seves prestacions d'atur, i és en aquesta part en què ens volem fixar. No tenim dades territorialitzades de l'illa d'Eivissa en relació amb aquesta part del col·lectiu de llarga durada, i és per això que nosaltres volem saber...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

...de quina manera..., de quina manera es concretaran les mesures d'atur, o les mesures contra l'atur de llarga durada a l'illa d'Eivissa i especialment referides a aquesta part dels aturats que han esgotat la seva prestació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL (Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies. Sra. Diputada, evidentment la situació més dura de la crisi, la viuen les persones aturades de llarga durada, que duen més d'un any sense trobar feina i, sobretot, les que han esgotat les seves prestacions. Per tant aquest col·lectiu d'homes i dones aturats que han esgotat les prestacions són obligatòriament, des d'una política progressista, un punt o un objectiu per donar-los el màxim suport, i alhora també no només donar-los un suport quantitatiu, econòmic, sinó donar-los una oportunitat de capacitat d'ocupació.

En aquest sentit el Govern ha plantejat dins aquest 2011 que aquest col·lectiu sigui un col·lectiu prioritari, i a partir d'aquí s'han establert dues mesures lligades específicament a aquest col·lectiu, que pretenen arribar a totes aquelles persones que queden fora d'aquest àmbit de cobrar 400 euros per part del Govern de l'Estat. Per tant, per una banda, n'hi haurà que podran accedir a aquests 400 euros per part de l'Estat, persones que vagin esgotant les prestacions a partir de dia 16 de febrer d'enguany, i totes les que ja les hagin esgotades, dos programes: la contractació a través dels ajuntaments; açò suposa per a Eivissa una inversió d'1.600.000 euros, i que pretén arribar a 247 persones; aquestes persones tendran durant quatre mesos combinacions entre feina i formació i, els dos mesos darrers de la seva contractació, feina durant tota la jornada, per tant una combinació de treball d'interès general i formació que a l'illa d'Eivissa, repetesc, arribarà a 247 persones. I una segona línia és aquesta beca per l'ocupació per a persones aturades sense prestacions que adreçam a cursos de formació certificada dins els àmbits d'oportunitats de trobar una feina, una formació que es fa des dels mateixos centres del Govern i que a l'illa d'Eivissa arribarà a 171 persones, i si és necessari anirem avançant en més formació.

Per tant arribarem a cobrir 418 persones a l'illa d'Eivissa d'aquest col·lectiu que viu la crisi de la manera més dura, que han esgotat totes les prestacions, que són aturades de llarga durada, i juntament amb...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL (Joana Maria Barceló i Martí):

...la mesura de l'Estat poder arribar al conjunt d'aquest col·lectiu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló.

I.2) Pregunta RGE núm. 824/11, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions en infraestructures esportives a l'illa d'Eivissa.

Segona pregunta, RGE núm. 824/11. És relativa a inversions en infraestructures esportives a l'illa d'Eivissa.

Pareix que decau aquesta pregunta, m'informen. És així?

I.3) Pregunta RGE núm. 770/11, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a l'escola pública Ses Marjades de Sóller.

Per tant passarem a la tercera, és la RGE núm. 770/11, relativa a escola pública Ses Marjades de Sóller. La formula el diputat Sr. Josep Melià, del Grup Parlamentari Mixt. Sr. Melià, té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Molt bon dia, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Educació, a Sóller, a la vall de Sóller, hi ha una certa alarma per un presumpte anunci de la Conselleria d'Educació en el sentit de tancar una escola rural que funciona molt bé, que és una elecció que fan molts de pares, i tot i que sabem que la conselleria ha fet una inversió important aquesta legislatura en aquest municipi també sabem que els pares i tot el professorat troben que aquesta escola s'hauria de mantenir perquè és una educació diferent, de més qualitat i més arrelada en aquella zona de Mallorca.

Per tant voldríem saber si és cert que la conselleria té previst el tancament d'aquesta escola i les raons per les quals, en el seu cas, s'explica aquest tancament.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Sr. Conseller d'Educació, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, evidentment, com vostè ha dit, s'ha fet una inversió importantíssima a Sóller en tots els aspectes: en escoles, en ampliació del centre de primària, en l'institut i en un centre nou que també es fa. Per tant això suposa una inversió de 6 milions d'euros, que és una cosa insòlita dins la història de Sóller des de la transició. Per tant..., i això s'ha fet en base a un mapa escolar i aquest mapa escolar es va estudiar al principi de legislatura i per tant això preveia el tancament de les escoles incompletes, i en aquest cas també la de Ses Marjades.

Gràcies, Sra. Presidenta, Sr. Diputat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Bé, Sr. Conseller, no ens ha explicat quina raó, perquè un mapa escolar en tot cas es pot canviar, i el que s'havia dit per part de la conselleria als pares i als mestres d'aquesta escola és que es faria una nova línia, no dues noves línies que s'han fet, i que s'hagin fet unes dues noves línies a l'escola d'Es Puig no vol dir que aquesta escola de Ses Marjades no pugui continuar prestant el seu servei.

Nosaltres defensam que aquesta escolar continuï oberta, consideram que té tot l'espai adequat per reunir els requisits exigibles d'acord amb la normativa, que els pares que duen els nins a aquesta escola fan una opció personal i exerceixen el seu dret a triar la seva educació, i que no té perquè la conselleria dir a aquests pares que han d'anar a un centre molt més massificat, que evidentment la conselleria, ja ho hem dit, ha fet aquesta inversió i benvinguda sigui, però segur que les aules es poden dedicar a moltes altres finalitats que existeixen en el municipi, i que no hi ha cap raó objectiva que justifiqui el tancament d'aquesta escola Ses Marjades.

Per tant nosaltres l'instam a mantenir oberta aquesta escola, hem presentat una proposició no de llei en aquest sentit en aquest parlament i consideram que la majoria parlamentària està en aquesta línia de mantenir oberta aquesta escola, Ses Marjades de Sóller.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, miri, arguments en contra i a favor de les escoles incompletes, n'hi ha moltíssims, pedagògicament parlant i políticament parlant. Jo li respect els seus, evidentment.

Hem de tenir en compte una cosa: quan l'any 84 es va posar en marxa la defensa de les escoles incompletes, qui estava al front d'aquest programa és el conseller que li està parlant, per tant coneix perfectament quin és el tema de les escoles incompletes, i per tant també hem de saber amb quines circumstàncies i amb quin quilometratge de desplaçament d'alumnes s'ha de fer. No obstant això vostè també té una raó molt clara: els pares varen optar per un tipus d'ensenyament, en aquest cas el de l'escola de Ses Marjades, i aquí sí que hi estam d'acord, l'ajuntament també, jo també i vostè. Per tant els pares, els que han començat allà, els seus fills acabaran allà, però l'escola es tancarà després. És a dir, els que han començat i han optat per això, no els afectarà, seguirem endavant, no obrirem matrícula a tres anys i no podrem augmentar, i el que sí oferirem a tots els pares que estan matriculats a Ses Marjades és que si volen anar a les altres que es trobin més a prop hi puguin anar. Estam parlant del fet que alumnes que visquin devora l'escola Ses Marjades són 3 dels 33.

Per tant aquesta és l'opinió de la conselleria, els pares podran dur els seus alumnes a acabar els seus estudis allà, tal com estan, però no ho perllongarem una altra vegada perquè estaríem augmentant problemes en el sentit que l'escola suposa un manteniment, que la conselleria ja ha fet una opció conjuntament amb l'ajuntament cap a un altre lloc, i és aquest el que mantendríem.

Amb qui no estic d'acord en absolut, Sr. Diputat, és amb el professorat. El professorat és un funcionari, i com a tal funcionari ha d'oobeir...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies..., Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

...la conselleria, no pot formar part d'aquestes manifestacions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Remor de veus)

Silenci, senyors diputats.

Passam a la següent pregunta, RGE núm. 825/11. És relativa a indicador d'atur a l'illa de Menorca. La formula el diputat Sr. Santiago Tadeo, del Grup Parlamentari Popular. Sr. Tadeo, té la paraula.

(Conversa inaudible)

I.4) Pregunta RGE núm. 826/11, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a concessió d'habitatges de protecció oficial a l'illa d'Eivissa.

Perdó. Efectivament tenen raó, ens hem botat la quarta, i la quarta, RGE núm. 826, és relativa a concessió d'habitatges de protecció oficial a l'illa d'Eivissa. La formula la diputada Sra. Maria Virtudes Marí, del Grup Parlamentari Popular.

Disculpi, Sra. Marí, té la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

No es preocupi, Sra. Presidenta, que sé que no ha estat intencionat.

Sr. Conseller d'Habitatge, què pensa fer davant la concessió d'un habitatge de protecció oficial a l'illa d'Eivissa a una persona que no compleix els requisits ni d'unitat familiar ni d'ingressos màxims, i que a més -i per això és objecte de pregunta en aquest parlament- resulta ser parella de fet, pública i notòria, d'un càrrec públic d'un consorci del qual la seva conselleria forma part, el Consorci Patrimoni de la Humanitat?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, el mateix dia que vaig veure a premsa les seves imputacions, dia 17 de febrer, vaig sol·licitar a la directora gerent de l'IBAVI que obrís un expedient informatiu urgent sobre aquesta adjudicació. Veurem les seves conclusions a una comissió executiva de l'IBAVI que està convocada a tal efecte.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Marí, té la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Tanta sort que urgent, Sr. Conseller, perquè entre el 17 de febrer i el dia 8 de març conec perfectament la competència dels funcionaris de l'IBAVI i crec que revisar un expedient no és tan complicat. Una altra cosa és que, a vostè, li sigui molt més còmode no tenir aquestes conclusions a dia d'avui per venir a aquest parlament per donar-ne compte.

De tota manera, Sr. Conseller, confiam que farà complir la normativa, perquè no només estam parlant de l'expedient de l'IBAVI que ha donat un habitatge, estam parlant també del fet que la seva conselleria, la direcció general, ha donat unes subvencions a fons perdut, una subvenció estatal, també, per a l'adquisició d'aquest habitatge... Jo no vull dubtar que els mecanismes de control són els adequats. No ho sé, el que és cert és que a un expedient hem vist que pel nom, perquè era un nom original, com el meu, era una persona vinculada políticament al seu govern, hem mirat i hem trobat. No vull pensar els milions de persones que no tenen un nom significatiu i per tant no sabem qui són, el que vostès estan fent a l'hora de donar els habitatges. A qui estan donant els habitatges?

Miri, fins i tot en una cosa que hauria de ser bona, com és la política d'habitatge, vostès fan una política de clientelisme i d'amiguisme. Donen un habitatge de protecció oficial a una unitat familiar...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, silenci.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

...de 90.000 euros!

(Alguns aplaudiments)

Vostè troba que els habitatges de protecció oficial són per a unitats familiars de 90.000 euros?

Però segona qüestió: vostès donen un habitatge d'una habitació a una família que són quatre. És veritat que no els compten que són quatre, és veritat; això no els ho compten. Una altra cosa és si ho sabien o no. No vull presumir si vostè ho sabia, Sr. Conseller; algú que estava més a prop segurament sí que ho sabia; vostè probablement, a l'illa de Mallorca, probablement no. Però el que és clar és que aquí la conselleria no té els mecanismes de control que ha de tenir...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies..., gràcies...

LA SRA. MARÍ I FERRER:

...i no em val que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Marí...

LA SRA. MARÍ I FERRER:

...ens diran coses no sabem quan. Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies... Sr. Diputat, té la paraula. Perdó, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Miri, una cosa són suposicions, opinions, i una altra cosa diferent són proves. Vostè fins ara, aquí, no ha aportat proves, sinó... de les irregularitats que denuncia...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats, silenci.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Vostè ja ha dictat sentència, diu: "no hi tenia dret", vostè mateixa ja ha dictat sentència.

Miri, segons els primers informes, efectivament de la Direcció General d'Habitatge, de la conselleria, a l'hora de revisar el contracte la documentació presentada era correcte i l'informe dels serveis jurídics de l'IBAVI assenyala que no s'han detectat irregularitats en el procés d'adjudicació d'aquest habitatge. Ara, li ho repetesc, si té proves, presenti-les que, com li he dit, les estudiarem en el si de la Comissió Executiva de l'IBAVI, però miri, Sra. Diputada, vostè va ser responsable de l'IBAVI a Eivissa i no feren massa cosa, magra va ser, eh?, zero habitatges iniciats, zero, però varen adjudicar 23 habitatges a Es Putxet, d'una actuació iniciada pel Sr. Quetglas a la legislatura anterior.

Sra. Diputada, abans de fer acusacions a altres, miraria bé l'adjudicació que feren, no sigui que li passi com allò que repetia Quevedo: "*Le llamaba jorobado... el camello al dromedario*".

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 825/11, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a indicadors d'atur a l'illa de Menorca.

Següent pregunta, ara sí, la RGE núm. 825/11, relativa a indicadors d'atur a l'illa de Menorca, la formula el Sr. Santiago Tadeo del Grup Parlamentari Popular. Sr. Tadeo, té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la setmana passada varen sortir les xifres d'atur d'aquí, bé, d'Espanya i també de Balears on el Govern deia que les xifres eren bones. Crec que les hem d'analitzar un poc més i hem de fer saber a la ciutadania quina és la realitat i per això demanam al Govern com explica la diferència que hi pugui haver, com per exemple... ara li ho explicaré a la Sra. Consellera.

Menorca, amb la interanual febrer del 2010-febrer del 2011 va baixar l'atur un 1,3%, 89 persones. A Eivissa el diferencial va ser d'un 4,9% de baixada, però si analitzam realment on es produeix aquesta baixada podem comprovar que a Menorca, l'atur quant a nacionalitat espanyola s'incrementa en 92 persones, un 1,9%, mentre que a Eivissa disminueix en 391 persones, un 5,6%, un diferencial de 7,5 punts i quan (...) diu que les persones estrangeres, comunitàries i extra comunitàries, que hi havia a la nostra illa se n'han anat com a conseqüència de la crisi.

Quina valoració en fa en aquest moment la consellera?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tadeo. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL (Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies. Crec que sempre que parlem d'atur matisam, malgrat l'atur baixi, que estam en una situació d'extrema duresa perquè són moltes les persones aturades a les nostres illes. Per tant, aquesta qüestió sempre la deim.

També assenyalam -i ho hem de dir així- que quan hi ha indicadors com els que s'han produït els tres darrers mesos a les nostres illes de baixar l'atur, evidentment això també ho hem de dir perquè les xifres així ho assenyalen. En aquest sentit, a Menorca igual que a Eivissa i no tant a Mallorca, però també hi arribarà, bàsicament ens trobam que des del mes de desembre a febrer l'atur s'ha anat reduint cada mes i l'interanual de Menorca, és a dir el nombre d'aturats respecte al febrer del 2010-febrer del 2011, el 2011 és més baixa i aquest és un indicador, repetim, amb tota la prudència del món i amb tota la preocupació del món. Per tant, també ho hem d'assenyalar així. En aquests moments, a les Illes Balears -i a Menorca igual que a Eivissa- ja tenim dades interanuals negatives, és a dir que l'atur ha baixat ja en relació amb l'any passat. Aquest és un fet concret.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Sr. Tadeo, vol fer ús de la paraula?

EL SR. TADEO I FLORIT:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, realment no contesta allò que li deman. La realitat és que vostès estan en aquest moment, aquest govern, igual que estàvem al 2008, davant unes eleccions, en aquell moment, unes eleccions nacionals, negant una crisi i ara ens tornen a voler fer veure que les coses van molt bé. Ahir va sortir el conseller d'Economia dient que... revisa el creixement econòmic de les Balears, d'un 0,8 a un 1,3%, però un marge, per si hi ha un error dir que estava dins el marge, per damunt de qualsevol altra valoració de creixement econòmic que es fa aquí a les Balears per qualsevol altra institució.

Li ho torn a repetir, vostè no entra a la valoració que li he fet. Com és que a Menorca baixa l'atur de nacionalitat espanyola en 92 persones que ni tan sols..., que per 3 persones és el que es compensa i vostè diu que realment baixa l'atur, quan tenim clar que a Menorca el que ha passat és que hi ha hagut gent que se'n ha anat de Menorca? Això és la realitat. La realitat és que hem tingut més de 400.000 turistes, la realitat és que l'economia i els titulars que tenim avui en premsa és que "Menorca tiene más paro que Albania", això és un titular de l'altre dia, que "Menorca pierde músculo empresarial". Això és la realitat i el que no podem fer és enganar en aquests moments als menorquins.

Com va dir un amic seu, un conegut seu, "no nos merecemos un gobierno que nos mienta".

Gràcies, Sra. Presidenta:

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tadeo. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL
(Joana Maria Barceló i Martí):

Vostè de què va?... És clar, és que ho hem de dir. Vostè de què va a l'hora d'entendre les xifres d'atur? Només li diré dues dades: a Menorca i a Eivissa el nombre d'aturats baixen en relació amb l'any passat i duim tres mesos de baixar l'atur. Això és un fet contrastat, cert, li ho compar, la persona més aclamada aquest cap de setmana a Mallorca, el Sr. Camps, València, xifres... no, ho hem de dir tot, el mes de febrer l'atur puja en relació amb l'any passat encara un 3,8% i puja el febrer en relació amb gener un 2,5%. Això són dades contrastables.

El Sr. Camps, el més aclamat, la xifra d'atur mes a mes puja i puja en relació a l'any passat. No aturen de crear atur. No aturen. I això és el Partit Popular. Dades contrastades dels seus màxims dirigents. A Balears -i a Menorca en concret- l'atur...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL
(Joana Maria Barceló i Martí):

... duim tres mesos que baixa. Aquesta és la realitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL
(Joana Maria Barceló i Martí):

Aquestes són les xifres, Sr. Tadeo. Aprenquí's la lliçó per ser candidat i ser...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Remor de veus)

Una mica de silenci, tant a la dreta com a l'esquerra, per favor!

(Continua la remor de veus)

Ja? Estan més tranquils? Podem continuar?

I.6) Pregunta RGE núm. 827/11, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a contractes d'assessorament en matèria econòmica, fiscal, financera, pressupostària i comptable.

Passam idò a la següent pregunta, RGE núm. 827/11, relativa a contractes d'assessorament en matèria econòmica, fiscal, financera, pressupostària i comptable, la formula el Sr. José María Rodríguez del Grup Parlamentari Popular. Sr. Rodríguez, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, Sr. Conseller, en época de crisis no a todos nos va igual, hay más parados o menos parados, empresas a las que les va mejor y a las que les va peor. Hoy vamos a hablar de una empresa a la que le va bien, porque tiene buenos padrinos y entonces, va bien.

En diciembre del 2010 denunciamos contrataciones irregulares en Multimedia (...) con Gabinete Vives, SL, a raíz de esta denuncia el Govern anunció la remisión de los contratos denunciados por el Grupo Popular y también por la Sindicatura de Comptes a la Abogacía de la comunidad autónoma para su envío a la Fiscalía. Estamos hablando de más de 80.000 euros.

Sr. Conseller, ¿cómo se encuentran estos expedientes?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, quan el Govern rep aquest tipus d'informació el que fa és enviar la informació pertinent a l'Advocacia de la comunitat autònoma i aquesta dirimeix si el tema és objecte de ser enviat a la Fiscalia. En el cas que comenta l'Advocacia, els seus informes, no indiquen en absolut cap conducta il·lícita ni delictiva.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Lo primero que hay que constatar es cómo se respalden unos consellers con otros, va bien la valentía de este gobierno, que el conseller responsable sale a dar la cara. Ha hablado otro, pero es igual, vamos a seguir con el tema.

Mire, Sr. Conseller, el director general de Proyectos Estratégicos es vocal en Multimedia y también es socio de una empresa que (..) el consejero delegado... Sra. Presidenta, o que se calle el conseller de Presidencia o que me responda él.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, continui.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

No es posible que no me... responderme y luego me interrumpa!

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, continui la seva pregunta.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Bien, vamos a ver el tema este. Es que además de no dar la cara, además de no dar la cara está insinuando cosas que no son ciertas.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, no li bastarà el temps.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Muy bien, voy a decirle algo más, este señor, el director general es socio de una empresa, él y su familia, que es consejero delegado el..., que tiene de presidente al consejero delegado de Gabinet Vives, bien...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

A raíz que el día 10 de abril este director general llegó también de consejero a la junta rectora... miembro de la junta rectora de Illesport otra vez, nuevamente, volvemos a contratar a Gabinet Vives, a su apadrinado, por 600 euros mensuales y por 2.300. Este gobierno está impulsando una ley del buen gobierno y aquí hay un conflicto de intereses.

Aparte de las cuestiones judiciales no piensan hacer nada, esto no tiene importancia. Si esto hubiera sido un gobierno popular tendríamos que irnos de aquí, pero ustedes no tienen lo que hay que tener para afrontar estas cosas.

Gracias, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Rodríguez, és que vostè és un mestre de la tergiversació de les dades!, sí, absolutament. Miri, 231 preguntes han fet vostès en relació amb aquest tema, 231 preguntes, no, no li ho comento perquè vegi que el Govern ha informat cada vegada del que vostès han demanat per demanar concretament el tema del Gabinet Vives. De 169 entitats públiques, només 4 han tengut alguna relació amb el Gabinet Vives i el director general que vostè comenta el 2002 va deixar l'empresa on estava amb el Sr. Vives, Sr. Rodríguez.

Vostè ho sap perquè se li ha enviat per escrit, tot això. Tot això se li ha enviat per escrit...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

...les tres auditories que es varen fer -2007, 8 i 9- sobre Multimedia, les tres auditories, les ha llegit totes, de dalt a baix, no detecten cap problema de cap casta, Sr. Rodríguez, cap problema de cap casta. No obstant això...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez!

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

No obstant això, el conseller de Presidència ho va enviar a l'Advocacia de la comunitat autònoma arran de la seva denúncia o del seu comentari perquè avaluàs la situació i l'Advocacia continua amb la mateixa posició, que no hi ha cap mena de conducta il·lícita ni delictiva.

Sr. Rodríguez, per tant, no continui marejant la perdiu amb aquest tema, du gairebé 300 intervencions amb aquesta història amb peticions...

(S'escolta de fons el Sr. Rodríguez i Barberá de forma inintel·ligible)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, no li permetré que faci aquestes manifestacions! Sr. Rodríguez.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Sr. Rodríguez, no m'estiri de la llengua en els casos de corrupció, no m'estiri de la llengua, eh? Sr. Rodríguez. No m'estiri de la llengua que vostès en són mestres, per tant, no acusi, no acusi sense proves. No acusi sense proves, com a mínim nosaltres quan ho feim, ho feim amb documentació.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Següent pregunta...

(Remor de veus a la sala)

Següent pregunta si la volen escoltar! Sí? Continuem.

I.7) Pregunta RGE núm. 828/11, de l'Hble. Diputat Sr. José Ramón Bauzá i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions silencioses.

RGE núm. 828/11, està rectificada mitjançant escrit RGE núm. 837/11, relativa a inversions silencioses que formula el Sr. José Ramón Bauzá del Grup Parlamentari Popular. Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. BAUZÁ I DÍAZ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, Molt Hble. Sr. President, dia 6 de juliol del 2007, quan vostè va prendre possessió del seu càrrec a aquesta cambra parlamentària, l'endeutament de la nostra comunitat reconegut segons el Banc d'Espanya era de 1.834 milions d'euros. A l'anterior legislatura vostè mateix deia a aquesta sala que s'estava arribant en l'endeutament a nivells de... dit textualment "forasenyaats" per part del Sr. Manera.

Es va dir en aquesta sala que l'endeutament s'havia incrementat en un 110% entre l'any 2003 i l'any 2007 i que s'havia produït un endeutament en quasi quatre anys de 940 milions d'euros, però vostè ha batut tots els rècords en prop de tres anys no han passat de 110, sinó de 110 a 150% d'increment i a més a més de 940 milions d'euros a pràcticament 2.500 milions d'euros.

El més curiós del tema és que aquest govern que s'ha endeutat d'una manera insospitada, sobretot tenint en compte les seves manifestacions que hi ha hagut més inversions que mai i que hem tengut el sistema de finançament millor amb 500 milions d'euros anuals, el curiós del tema és que pràcticament hem multiplicat per tres l'endeutament de la nostra comunitat.

La meua pregunta és la següent, Sr. President: atès l'actual endeutament de la nostra comunitat justificat pel president del Govern amb unes suposades inversions silencioses, ens pot explicar el Molt Hble. Sr. President quines són exactament aquestes inversions que tant ens costen, a tots?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Bauzá. Qui em demana la paraula per respondre? El president té la paraula.

EL MOLT HBLE. SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, Sr. Bauzá, bé, supòs que quan vostè diu que és un endeutament insospitós és que està fora de sospita i que per tant, efectivament es tracta d'un endeutament a favor dels ciutadans i ciutadanes.

Només li vull fer una sèrie de precisions quant a l'endeutament. Efectivament, vostès s'endeutaren per unes determinades quantitats de doblers en temps de bonança econòmica i nosaltres ens hem endeutat per unes determinades quantitats de doblers en uns moments d'una crisi mundial i de moltes dificultats econòmiques.

Només li vull dir una cosa: durant dos anys, en dos anys la recaptació d'aquesta comunitat autònoma ha baixat prop de 1.000 milions d'euros. Per tant, parlem d'unes circumstàncies completament diferents. Així i tot, el deute que s'ha fet ha servit perquè en aquesta legislatura, en aquesta, s'hagin fet inversions com mai no s'havien fet en aquesta comunitat autònoma en tota l'època democràtica i això són números ben objectius.

Per tant, s'han fet inversions en multitud de temes que necessitaven en aquests moments els ciutadans i ciutadanes, ja siguin inversions silencioses o ja siguin inversions renoueres.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Bauzá.

EL SR. BAUZÁ I DÍAZ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Francament esperava que em contestat alguna cosa, però veig que no m'ha contestat, no totes les inversions que s'han fet han estat a càrrec d'endeutament perquè hi ha convenis i hi ha inversions directes de l'Estat.

Em resulta també curiós que hagi dit que s'ha fet un endeutament, però que no hagi dit que part d'aquest endeutament s'ha destinat a pagar despesa pública, que no té cobertura legal per altra banda; que aquesta comunitat autònoma és la tercera d'Espanya en endeutament amb 4.500 milions d'euros en endeutament, són xifres que no són meves, són del Ministeri d'Economia, més de 2.500 milions d'euros són deutes, endeutament d'aquest mateix govern, no han estat capaços d'equilibrar les finances d'aquesta comunitat i li donaré xifres que són constatables i no són meves. L'any 2008, que teníem un dèficit de 0,75 es va arribar a un 3,28; l'any 2009, que era un

0,75, 3,26; l'any 2010, fa dos dies, que estava previst o estipulat o aprovat màxim 2,4, 4,16. Són incapaços de complir els plans de sanejament que presenten al Ministeri d'Economia, diuen una cosa i fan la contrària.

Tot això és però molt més senzill. Sr. Antich, vostè ha encunyat aquest tema d'inversions silencioses perquè no sap com justificar ni una sola inversió perquè jo encara no l'he escoltat i només...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Bauzá.

EL SR. BAUZÁ I DÍAZ:

.... el pitjor de tot és que avui, que és el Dia de la dona treballadora, una mestressa de casa hauria gestionat molt bé el seu patrimoni. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. President, té la paraula.

EL MOLT HBLE. SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Bauzá, vegem, Sr. Bauzá, una cosa és...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL MOLT HBLE. SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

...despesa pública i l'altra és despesa corrent. Supòs que vostè volia dir despesa corrent perquè el primer de tot...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor!

EL MOLT HBLE. SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

...hauríem d'utilitzar els termes que toquen perquè si no embullarem la gent. La despesa corrent no es pot fer amb endeutament, la despesa pública sí es pot fer amb endeutament. Sr. Bauzá, per favor!, això és l'a, e, i, o, u de l'economia.

Miri,...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats.

EL MOLT HBLE. SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

... més de 90 projectes d'escoles que s'han tirat endavant en aquesta comunitat autònoma, un pla d'escoletes que no n'hi havia hagut mai en aquesta comunitat autònoma,...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Serra.

EL MOLT HBLE. SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

...s'han millorat centres de salut que donen servei a 500.000 persones d'aquesta comunitat, parlem de devers 1.300 places...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats!

EL MOLT HBLE. SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

...de residència, parlem de més de 30 mesures fetes per aquest govern, més de 30 mesures per combatre la crisi, multitud i multitud de doblers per sortir a camí a les dificultats econòmiques que passen moltes famílies, crèdits, ajudes als aturats, ajudes en matèria d'habitatge, ajudes en matèria de necessitats bàsiques, en definitiva, un caramull d'inversions que, efectivament, inversions que no tenen comparació en qualsevol altre moment d'aquesta història, però també li diré una cosa: part d'aquest deute -part d'aquest deute- també ha servit per pagar el Palma Arena, el metro...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

80 milions del Palma Arena. Sap quants de centres de salut es poden fer amb 80 milions d'euros?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, gràcies, Sr. President.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

Sr. Rodríguez, posi's tranquil, posi's tranquil que aquí no passa res, posi's tranquil que aquesta presidència dirigeix el debat i no passarà res, quan li toqui tindrà la paraula. Ara continuarem amb les preguntes.

I.8) Pregunta RGE núm. 830/11, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nou IES de Santa Eulària.

La següent pregunta és la 830/11, és relativa al nou IES Santa Eulària, la formula el diputat Joan Boned del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Boned, té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. És una pregunta al Sr. Conseller d'Educació. Miri, tots sabem que és mal de reconèixer, per part sobretot de l'oposició, la feina en inversió, en infraestructures que es fa des de la seva conselleria i que vostè mateix en més d'una ocasió ja ha repetit i qui el vol sentir ho tindrà bo d'entendre, però a qui no mai no li pareixerà bé. Però dins això és cert que si comparem totes les illes Eivissa és l'illa que ha tengut, que arrossega un dèficit en aquest aspecte, que no és d'ara, que és un dèficit històric i dins aquestes reclamacions històriques hi ha situacions concretes i darrerament n'hi ha alguna que és més comentada que les altres, per exemple la necessitat d'un nou institut al municipi de Santa Eulària. És cert que en aquell municipi es produeix una massificació, es donen classes en torns de matí i tarda i aquesta no és la millor situació per resoldre els conflictes en aquesta àrea, però també és cert que -com dic-, i a pesar de la greu situació econòmica que patim es fan esforços i a més sabem que es fan estudis per mirar de resoldre aquesta situació i arribaran a l'IBISEC, ens agradaria que ens poguéssim contar quina és la situació en què es troba el projecte del nou institut de Santa Eulària en aquests moments.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, crec que la primera pregunta que vaig respondre en aquest parlament va ser precisament aquesta, com estava la situació d'aquest institut. Això era l'octubre de 2009. S'ha de dir que efectivament l'ajuntament l'abril de 2008 havia d'haver demostrat l'interès per oferir uns terrenys, després el 2009 em varen fer una pregunta en el mes d'octubre, jo els vaig contestar i els diguérem que efectivament ells havien d'enviar el número de cadastre i els plànols, i ho varem fer el mes d'octubre nosaltres, ells ens varen contestar el mes de juny i varem continuar fent feina. En aquest sentit s'ha fet una comissió de seguiment, bé, es va acceptar el solar, s'ha fet una comissió de seguiment per tirar endavant el projecte i, per tant, està dins la programació prioritària d'aquesta conselleria la construcció d'aquest institut. Vaig tenir una reunió amb pares en un moment determinat i els ho vaig explicar i després ho vaig explicar també en roda de premsa a Eivissa fa una setmana.

S'ha de dir una cosa i és que l'institut hauria d'entrar en funcionament no aquest curs sinó el proper, però també s'ha de tenir en compte que per a aquest curs proper, el 2011-2012, no hi ha problemes de capacitat encara que sí estan relativament estrets, però no hi ha problemes de poder acollir tots els alumnes que vulguin estudiar a l'institut de Santa Eulària. Això no vol dir que no continuem amb la feina perquè si no, no haguéssim tirat endavant el tema del projecte ni haguéssim constituït una comissió per donar a entendre que efectivament la conselleria el que vol fer és construir l'institut de Santa Eulària.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta i Sr. Diputat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat? No vol fer ús de la paraula.

I.9) Pregunta RGE núm. 831/11, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nou IES de Sant Antoni.

Passam, doncs, a la següent pregunta RGE núm. 831/11, és relativa al nou IES de Sant Antoni, la formula el diputat Sr. Josep Maria Costa del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, li vull demanar si ens pot explicar l'últim informe del Consell Consultiu respecte de l'institut de Sant Antoni. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Costa. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, un dels altres temes importants que hi ha hagut durant aquest curs ha estat la paralització de les obres de l'institut de Sant Antoni per mor, com ja he explicat en altres ocasions, que hi havia unes diferències entre el que ens presentava l'empresa constructora i l'IBISEC. Per tant, varem haver d'estudiar-ho, no varem arribar a acords i en un moment determinat amb la mateixa empresa amb qui jo em vaig assegurar varem decidir que faríem un tercer estudi, aquest tercer estudi el varem encarregar a la Conselleria d'Habitatge, llavors aquests tres estudis es varen remetre al Consell Consultiu, i el Consell Consultiu fa poc va resoldre un dictamen que dona la raó a l'administració. Això és el que ha passat fins ara.

És veritat que jo vaig tenir en un moment determinat dubtes de si paraitzar o no, però davant una despesa de 800.000 euros a favor de l'empresa sense justificar, com pot comprendre vostè, i encara que entenc perfectament que els pares estiguessin preocupats per la situació, que teníem els alumnes en una situació diferent d'un institut que estava a punt d'acabar, vaig optar perquè féssim tots aquests tràmits que jo li he explicat. Això suposarà que en aquests moments podrem treure a licitació ja ràpidament, d'aquí deu o dotze dies, les obres una altra vegada perquè denunciem l'acord amb l'empresa, en cinc mesos pot estar acabat l'institut i dins el curs 2011-2012 els alumnes podran estar a l'institut de Sant Antoni, com hauria d'haver estat abans, però que per motius de prudència i sobretot d'estalviar doblers a l'administració i als funcionaris ho varem fer d'una altra manera.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. No vol fer ús de la paraula el Sr. Costa.

I.10) Pregunta RGE núm. 833/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a previsió turística.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 833/11, és relativa a previsió turística i la formula la diputada Sra. Margalida Mercadal del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Mercadal, té la paraula.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquestes darreres setmanes hem pogut escoltar valoracions per part dels hotelers, dels majoristes de viatges, de les companyies aèries i d'altres agents econòmics amb relació a les bones perspectives que tenen les nostres illes de cara a la pròxima temporada turística pel que fa a reserves i xifres de negoci que, a la fi, vol dir reactivació econòmica i ocupació. Després de la Fira de Londres del mes de novembre on es va impulsar el mercat britànic, de Fitur el mes de gener i de la recent fira a Milà, ara escoltarem ben atents tot el que es digui a la ITB referent a l'evolució del mercat alemany. És per aquest motiu i dins aquestes perspectives en principi positives, que li volem demanar al Govern, quines són les seves previsions amb relació al turisme per a la propera temporada d'estiu?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Mercadal. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL (Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies. Com molt bé la diputada ha explicat les previsions per a aquesta propera temporada van consolidant una bona perspectiva a nivell de nombre d'arribades de turistes. L'estiu de 2010, com hem assenyalat altres vegades, va suposar un punt d'inflexió i a partir d'aquí les previsions són bones. En aquest moment tot el que fa referència a la previsió o com estan les reserves, que és un indicador en tot el que suposarà aquest

creixement, estan per sobre d'un 20%, d'una manera global dels diferents mercats, un 20% de mitjana en creixement en aquest moment de reserves a les Illes i també s'han incrementat d'una manera molt clara les previsions de noves connexions i de contractació d'*slots* a cadascun dels aeroports de les Illes.

Per tant, els dos indicadors preveuen que la propera temporada serà positiva i que, a més, les Illes acaparen creixements per sobre de la mitjana de l'Estat espanyol d'una manera molt clara, tant a nivell del mercat alemany que si a nivell espanyol es mouria en aquest moment amb un increment de reserves del 12%, per a les Illes aquest mercat ja té un increment de reserves superior a aquest 20%; com al mateix amb el mercat britànic on les Illes preveuen un millor posicionament de les reserves contractades a l'àmbit estatal.

Per tant, es preveuen bones perspectives. Jo crec que no només es preveuen, es consoliden fira a fira. El més important de tot és que aquestes bones perspectives de temporada que es vagin consolidant, mantenir tot l'esforç a nivell de connectivitat, però sobretot reforçar tot l'esforç de creació de producte que permeti allargar temporada, però sobretot que permeti guanyar rendibilitat a la nostra empresa turística i a partir d'aquí guanyar competitivitat. És una bona notícia la temporada, sense oblidar en cap moment els reptes que té la indústria turística de la nostra comunitat que passen per guanyar competitivitat.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. No vol fer ús de la paraula la Sra. Mercadal.

I.11) Pregunta RGE núm. 832/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a imposició directa per part de corporacions locals.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 832/11, és relativa a imposició indirecta per part de les corporacions locals, i la formula el diputat Sr. Antoni Diéguez del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Diéguez, té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta. Estamos en un día de comparaciones desafortunadas como lo es comparar Menorca con Albania y de errores lamentables como es confundir el gasto público con el gasto corriente, siendo confusiones difíciles de encontrar porque, según el último informe de la Sindicatura de Cuentas, solamente ha habido dos ayuntamientos que han tenido esta confusión y que han financiado gasto corriente con ingresos de capital -cosa ilegal-, y esos dos ayuntamientos son Lluçmajor y Marratxí, por cierto.

Nos toca preguntar a la hora de hacer balance, ¿qué ayuntamientos han llevado a cabo una subida de la tributación indirecta durante esta legislatura y qué repercusión tiene ello de cara a la lucha contra la crisis económica?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, en el cas de la tributació indirecta hi ha ajuntaments que han revisat els seus impostos, sobretot l'impost de béns immobles que és un impost, com sap vostè, fonamental en el capítol de recaptació dels ajuntaments, hi ha ajuntaments que no han fet cap tipus de revisió ni de l'IBI ni dels valors cadastrals, l'Ajuntament de Palma estaria en aquesta línia; altres ajuntaments han fet revisions i això ha suposat, evidentment, una capacitat de recaptació i de pressió fiscal molt alta, en alguns casos s'ha multiplicat en un cent per cent, de manera que hi ha disparitat en l'aplicació de l'increment de la tributació indirecta. Val a dir que la tributació indirecta, com és sabut, és una tributació regressiva que afecta tothom per igual en aquest aspecte, quan nosaltres som més partidaris de plantejaments de pressions fiscals que siguin progressives, que és el que hem fet des de la comunitat autònoma, i en aquest aspecte hem de dir que hi ha aquesta doble via: ajuntaments que han revisat els seus valors cadastrals i, per tant, han incrementat notòriament l'IBI, i ajuntaments que no ho han fet i que han mantengut una pressió fiscal més innòcua.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diéguez, vol fer ús de la paraula?

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Conseller. Sin duda el impuesto de mayor relevancia para los ayuntamientos es el impuesto sobre los bienes inmuebles y es de alabar que algunos ayuntamientos de gran importancia por el número de población, como es el Ayuntamiento de Palma, no hayan solicitado aplicar la revisión de los valores catastrales. Lo que no nos deja de sorprender es que otros ayuntamientos, especialmente gobernados por la derecha, sí que hayan revisado los valores catastrales originando, como usted dice, incrementos tributarios que a veces se sitúan más allá del cien por cien en sólo tres años de legislatura.

Tengo en mi mano dos recibos del IBI, uno del año 2007, importe 114 euros, y otro del año 2010, importe 232 euros; es decir, más del doble. Una subida de impuestos que va por encima del cien por cien es de especial significación para los ciudadanos. ¿Cuando este alcalde se presente de nuevo ante los electores alguien puede creerle si promete bajar los impuestos? Prometer bajar los impuestos y sin embargo subirlos más allá del cien por cien tiene un nombre en esta comunidad autónoma: modelo Marratxí, que es donde ha sucedido esto.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Manera? No, Sr. Bauzá, no hi ha al·lusions. No hi ha cap tipus d'al·lusions.

(Remor de veus)

Sr. Manera, vol fer... Molt bé.

Passam a la següent pregunta.

(Remor de veus)

La següent pregunta RGE 829/11.

No, això no és una dictadura, Sra. Soler, això és una institució i qui presideix aquesta institució dirigeix el debat i li prec que guardi el degut respecte a aquesta presidenta. Li prec molt sincerament.

(Algunes aplaudiments i aldarull)

La següent pregunta és relativa a...

(Continua l'aldarull)

Per què em demana la paraula? Sr. Bauzá, en aquest ple no l'han al·ludit, han al·ludit el seu municipi, no hi ha dret a al·lusions.

(Aldarull)

Senyors diputats, m'agradaria que repassessin en algun moment, potser seria interessant, el Reglament. No hi ha al·lusions, no hi ha al·lusions.

I.12) Pregunta RGE núm. 829/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions del Molt Hble. Sr. President en relació amb el principal partit de l'oposició.

Passam a la següent pregunta relativa a declaracions del molt...

Senyors diputats, senyors diputats, de la dreta i l'esquerra, continuam amb el debat de les preguntes.

Relativa, relativa...

Sr. Bauzá, per favor, respecti aquesta institució. Sr. Bauzá, respecti aquesta institució, per favor, crec que vostè és el primer que ho ha de fer i li deman que ho faci.

Relativa a declaracions del Molt Honorable Sr. President amb relació al principal partit de l'oposició. La formula el diputat Sr. Antoni Pastor del Grup Parlamentari Popular.

El Sr. Pastor no hi és, per tant, decau.

II. Interpel·lació RGE núm. 6503/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern de les Illes Balears en relació amb el compliment dels objectius fixats al principi de legislatura.

Passam, doncs, al debat de la Interpel·lació RGE núm. 6503/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, és relativa a política del Govern de les Illes Balears en relació amb el compliment dels objectius fixats al principi de legislatura. En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, s'inicia així ara mateix una interpel·lació de control al Govern i que intentarà, entre d'altres coses, fer el que li toca, que és dedicar-se a controlar el Govern i no altres administracions que no estan controlades per aquesta cambra com intenten des d'aquesta bancada d'aquest costat d'aquí.

(Alguns aplaudiments)

I és que de vegades s'ha de cercar, estimats companys, s'ha de cercar la justificació on no hi és i és que el nostre estimat conseller d'Hisenda, els nostres estimats companys diputats del Grup Socialista no saben que va ser el seu cap, el Sr. Rodríguez Zapatero, que el 2004 va fer precisament les revisions cadastrals que afecten de tal manera aquest argument que presenta el portaveu del Partit Socialista, gran cosa.

(Alguns aplaudiments i cridòria)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Serra, li prec que es refereixi al tema que toca.

EL SR. SERRA I TORRES:

Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

No faci referència a preguntes anteriors. Continuí, Sr. Serra.

EL SR. SERRA I TORRES:

El mateix respecte que presenta el Sr. Diéguez, desgraciadament amb molt poc estil, al nostre portaveu president parlant d'una institució que no està controlada per aquest parlament. Això sí que no és respectar aquesta cambra, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Serra.

EL SR. SERRA I TORRES:

I precisament, entre d'altres coses, avaluant una necessària revisió de l'actuació d'aquest govern. No hi ha cap dubte que l'incompliment de la paraula donada és la base de la desconfiança en qualsevol compromís futur, qui resta importància en l'obligació de fer allò que ha compromès i que es dedica a justificar amb motius de l'incompliment en moltes ocasions, ja dic, d'altres administracions demostra la seva manca de respecte cap als altres.

Precisament, fa pocs mesos, el passat debat de l'estat de l'autonomia en aquesta comunitat, el Grup Popular va recordar en aquesta mateixa cambra un seguit de promeses incomplertes de l'actual govern de les Illes Balears. Férem un repàs de l'estat dels principals arguments que sis formacions polítiques s'ajuntaren per evitar que el partit més votat governàs, formàs govern, a les principals institucions de les nostres illes. Desgraciadament ara tornam a comprovar que quan ja són cinc partits les promeses s'han convertit en excuses i que els bons desitjos han passat a ser peticions de comprensió per un o altre motiu en què es basen tots i cada un dels incompliments d'aquest govern de les Illes Balears.

A dia d'avui continuam davant un govern que ha fet de l'anunci de brots verds la tònica d'anàlisi d'una crisi que no s'ha volgut veure ni molt menys tampoc atendre amb eficàcia. Hem patit i patim un executiu que ha volgut presumir de transparència quan ni tan sols, ni tan sols, ha volgut presentar a aquesta cambra uns pressuposts perquè puguem conèixer l'estat de comptes d'aquesta comunitat autònoma, més enllà del que veim en els diaris, més enllà del que veim a les pàgines web oficials, amb dades molt preocupants de dèficit de més de mil milions d'euros en aquesta comunitat, la qual cosa indica que l'estat de comptes del nostre govern no és d'allò més adequat, que s'escapa de tot tipus de control i que sense cap dubte mereix la revisió, el comentari d'aquesta cambra i per suposat del partit de l'oposició, el qual té l'encomanda de fer el control de govern.

Presumeix de coherència quan les principals fites assolides estan assentades damunt les seves pròpies crítiques. I no vull esmentar cap de les instal·lacions..., diria hospitalàries, per posar un exemple molt concret, d'aquelles crítiques que es feien des de l'anterior equip de l'oposició i que avui és d'allò que es presumeix públicament i allò que es diu que són les millors actuacions d'Europa. Bé, aquesta és la realitat que tenim, allò que es criticava, avui és l'únic que es pot presentar com a gran resultat d'aquest govern de les Illes Balears.

I tot això adornat amb la tònica que s'ha repetit, com una espècie de mantra oriental, on es culpa de tot qui ha tengut la responsabilitat de governar durant els passats anys, la culpa de tots i cada un dels errors d'aquest govern sempre s'ha basat en una mateixa tònica, en una sola paraula i que es diu oposició. És curiós que precisament el partit de l'oposició, el que està dedicat al control de govern, acaba tenint per art d'encantament la culpa de tots i cada uns dels defectes que mostra aquest govern de les Illes Balears, que no assumeix les seves responsabilitats, que té una mancança important per assolir la seva responsabilitat d'allò que queda per fer, així com l'evidència que majoritàriament l'execució que diu que allò que es planifica o planificat és essencialment baixa o nul·la.

En definitiva, es podria dir que l'acció de govern de l'actual legislatura es podria resumir en una paraula i és incompliment. D'això volem parlar precisament en aquesta interpel·lació. Trobam desgraciadament -i dic desgraciadament- exemples a tots els àmbits. A l'àmbit turístic que ha estat mancat d'estabilitat, allò que seria desitjable a la principal indústria de les nostres illes, que estam més pendents de la recuperació de l'exterior, que afortunadament es va produint i dels conflictes de la nostra competència per cercar un esclat de millora a la nostra activitat, lluny d'una actitud proactiva i que no ha fet altra cosa que obviar, que deixar de banda plans importants com l'execució del projecte de reconversió de la Platja de Palma, deixant en mal lloc aquella promesa de reconversió de les zones turístiques madures.

A l'àmbit educatiu trobam un fet insòlit, augment de la taxa del fracàs escolar, fins al 38%, liderant el rànquing a nivell estatal de tot Espanya, i amb una política de suport a la universitat tan eficaç que ha desembocat en *numerus clausus* per accedir a la majoria de carreres universitàries, un gran mèrit sense cap dubte per part d'aquest govern.

Quant a transport públic. Nou mesos aturat el tren de Manacor després d'un descarrilament, una gran fita; i una renúncia a l'execució de la línia fins a Alcúdia sense alternativa possible i en ocasions no col·locant la pròpia inversió que es portava a terme. I estic parlant concretament del conveni ferroviari, del qual només es porten executats aproximadament 200 milions d'euros, deixant de banda els 443,7 que es varen signar el 16 d'octubre del 2008, en obres que el conveni esmenta que han d'estar acabades precisament el 2011. Jo els convidaria que llegissin aquest conveni i trobarien coses tan preocupants com que 190 milions d'euros per a la línia de Manacor-Artà, dels quals se n'han adjudicat 120, falten concretar els plans per dins Manacor; 38 milions per comprar unitats del tren-tram, que es té constància que estan encarregades i poca cosa més; 92 milions per a la línia Sa Pobla-Alcúdia, i no s'ha fet res; 55 milions d'euros per comprar noves unitats del tren, que no tenim constància que s'hagin comprat; 14 milions per a telecomunicacions, i no hi ha constància que s'hagi licitat una sola quantia; 1 milió d'euros per comprar terrenys de S'Enllaç, i no es té constància de la seva execució; 20 milions d'euros per construir els tallers a S'Enllaç, i creim que no s'ha fet absolutament res; 22 milions d'euros per suprimir passos a nivell, i només tenim constància de petites actuacions. Són quanties molt importants, tal vegada els crida l'atenció que en temps precisament de crisi, en temps en què desitjam més recursos econòmics, estiguem desestimant la possibilitat d'executar feina per a aquelles persones que

l'estan desitjant i per a aquells que engrandeixen les llistes de l'atur desgraciadament.

Podria parlar també del conveni de torrents, del qual havien de venir 20 milions d'euros, i només tenim constància que n'han arribat 9, i és que aquesta arribada parcial de convenis és una tònica també molt habitual per part de l'Estat. Abans parlàvem del conveni ferroviari, 443,7 milions d'euros, però sabem exactament quants n'han arribat a la nostra comunitat autònoma?, quin ha estat el compliment de l'Estat amb l'ingrés de recursos que vénen directament relacionats amb aquest conveni per part de l'Estat? Jo els ho diré, de 443,7 milions d'euros només en varen venir 15 milions l'any 2010. I es té l'esperança, el desig, que no la confirmació, que en vendran 14,5 al llarg del 2011, la qual cosa no diu molt d'un govern *amigo* de Madrid, que en ocasions encara estreny més la corda i ens deixa molt més a la banda.

Podríem parlar també que s'havien de construir quatre dessaladores, de les quals no n'hi ha cap en marxa. Podem parlar també del conveni de carreteres signat amb els consells insulars l'any 2007 per un valor de 389,7 milions d'euros, que va quedar en no res. Posteriorment se'n va signar un altre pel mateix import l'any 2009 que té una aplicació d'aproximadament -escollin-me bé!- del 21,9%. Dels 389,7 milions d'euros, una vegada més, aquests recursos que ens vendrien molt bé per donar feina a la nostra comunitat, queden a una banda i no es porten a terme. Dels 114 milions d'euros que s'havien d'invertir entre els anys 2009 i 2010, només n'han adjudicat 30, variant de Son Servera, tercer carril de la via de cintura i la variant de Sencelles, per no parlar també de la de Portocristo. Per tant, un nivell d'execució ínfim d'uns recursos -ja dic- que ens vendrien molt bé per donar feina en les circumstàncies que estam.

De la resta encara no veim resultats evidents. Un pla industrial, els companys del Partit Popular el venim reclamant des del principi de legislatura i fa poc menys d'una setmana que es va presentar el desitjat Pla industrial, ha tardat tota una legislatura a arribar. Amb aquella tònica molt habitual per part del Govern de les Illes Balears actual, el pacte d'esquerres, utilitzen aquella tònica sistemàtica de *yo invito y tú pagas*. Jo decideix què s'ha de fer i ho aplicarem a partir de la pròxima legislatura, sense tenir en compte evidentment els compromisos que siguin aplicables des de l'actual. Desgraciadament no és la tònica més habitual.

I això sense deixar de banda que ni s'ha instat a una sola reunió del règim especial de les Illes Balears, s'ha anunciat dues vegades la reducció del Govern i només s'han reduït petits llocs de càrrecs del Govern de les Illes Balears, sense que hi hagi efectivament una pura reducció de l'estructura de l'administració; el desinterès en promoure una policia autonòmica, més que necessària en la situació que ja es veu al carrer permanentment, o l'arribada d'una connexió a l'aeroport amb tramvia, d'un tramvia que havia d'arribar precisament abans d'acabar la legislatura i que no arribarà, tanta sort, perquè tampoc no hi havia acord sobre com havia de funcionar aquesta qüestió.

Pel que fa referència als pressuposts de salut i educació, podríem parlar de “trilerisme”. Hi ha reduccions constatables respecte dels pressuposts inicials, 25 milions d’euros en educació, 300 milions d’euros en l’àmbit de la salut, però surt després el nostre estimat conseller d’Hisenda i diu “no es preocupin, perquè tanmateix això computarà dèficit”, després dels augments de gestió vénen els dèficits, i d’aquí els 1.000 milions d’euros que acumulam en aquesta comunitat autònoma, dels quals el Govern de les Illes Balears n’està més que orgullós, diu que és una cosa normal, més que acceptable i el que fa possible que la roda continuï caminant. La roda precisament és l’endeutament i la ruïna d’aquesta comunitat autònoma i no altra. No enganin la ciutadania.

Tenim moltes més qüestions que cal esmentar - desgraciadament el temps ve molt limitat per comentar-les, i segur que m’ho recordarà la presidenta en breus instants-, algunes d’elles molt importants. Es parlava fa un moment del Pla d’escoletes a una pregunta formulada des de l’àmbit de l’esquerra, un pla d’escoletes -no enganin ningú- que paguen els ajuntaments i utilitzen la capacitat d’endeutament dels ajuntaments, per tant, el Govern de les Illes Balears no paga un sol euro, i passa una cosa tan curiosa com que quan els ajuntaments van als bancs i pregunten quin és el seu límit d’endeutament, han vist que ha augmentat, ha augmentat a càrrec...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Serra, la seva previsió era encertada. Ha d’acabar.

EL SR. SERRA I TORRES:

Té vostè tota la raó, Sra. Presidenta. Efectivament, ja tendrem més possibilitats de parlar dels efectes d’aquesta qüestió a la següent intervenció que fa referència als efectes d’aquesta política nefasta en relació amb l’atur, més de 8.000 persones manco a la Seguretat Social respecte de l’any passat, però mirin de quina xifra, 5.300 persones menys que el 2008, amb un empobriment de la nostra comunitat autònoma que diu poc d’aquells que parlen de grans números, que parlen de grans solucions, que parlen de grans feines fetes i que no ha estat altra que gestionar les desgràcies de la nostra comunitat autònoma i desgraciadament no reorientar-les cap un millor sentit. Aquests són els resultats d’aquest govern i són els compliments més que constatables.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el Sr. Moragues.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Com que jo ja fa molts d’anys que estic en política, des del primer moment vaig saber que aquesta era una interpel·lació trampa, que respon més a la lògica del temps en què ens trobam, que és un temps de precampanya. Sé com tothom que aquesta iniciativa pretén posar de manifest els incompliments del Govern, així ho ha fet el Sr. Serra, no tant per la preocupació que els poden despertar aquests incompliments, sinó pel rèdit electoral que en volen treure. Sé, com també vostès saben, que per rebatre la seva denúncia explicaré què ha fet aquest govern, com ho hem fet i per què ho hem fet. I finalment tots sabem, tant vostès com jo, que els compliments i els incompliments són les dues cares de la mateixa moneda: l’acció de govern.

Senyores i senyors, hem travessat uns anys complicats, molt complicats, diria jo. Ens hem enfrontat a una crisi econòmica sense precedents i a una crisi de valors i de confiança en la política i en els polítics enorme. Ha estat una legislatura farcida de dificultats econòmiques, d’escàndols polítics, d’actuacions judicials, i açò no ho podem oblidar a l’hora de passar comptes. A mesura que ha avançat la legislatura hem hagut de modificar, és cert, les nostres prioritats, més d’una vegada, i altres vegades hem hagut de replantejar actuacions i aparcar alguns projectes per a més endavant, fins i tot, hem arribat a haver de renunciar a alguns d’aquests projectes, és a dir, com sempre el mitjà ha condicionat la funció.

Com que no puc enumerar tota l’acció de govern, em vull centrar en els grans trets que consider essencials a l’hora de donar a entendre la nostra acció de govern. Parlaré per tant, de “governança” i de transparència, parlaré de les mesures que hem adoptat per apaivagar els efectes de la crisi, i parlaré de les polítiques socials que hem impulsat per temperar les conseqüències negatives sobre la població, tot i que érem molt conscients del dèficit que aquestes mesures podien generar.

En el discurs d’investidura el president del Govern va expressar la seva voluntat, quasi obsessiva, i repetesc les seves paraules “d’iniciar en el nostre país una nova etapa de consensos, una nova “governança”. Durant aquesta legislatura, tot i les dificultats, hem consolidat aquesta manera de governar basada en el diàleg i el consens amb la transparència en el control dels doblers públics i amb la participació ciutadana. Per açò mateix hem pogut firmar un pacte per la competitivitat, l’ocupació i la cohesió social, i constituir i fer funcionar la mesa de seguiment de l’economia balear, i ho hem fet per mitjà dels agents econòmics i socials i d’un bon grapat de representants d’institucions i entitats socials.

Apostam per aquesta nova “governança”, convençuts com estam, que aquesta és la nova manera de fer política i de guanyar en qualitat democràtica i d’augmentar la confiança en les institucions públiques. Ara més que mai, necessitam dignificar l’exercici de la política. Només així aconseguirem mantenir una aposta decidida per la transparència i per recuperar la confiança ciutadana en la gestió pública, aposta que volem mantenir fins el darrer sospir de la legislatura. Esper que en pocs dies ens puguem sentir orgullosos d’haver fet una passa important i necessària en aquest sentit mitjançant l’aprovació de la Llei de la bona administració i del bon govern, que serà la

darrera d'un conjunt de normes que intenten posar ordre i control en l'acció de govern. La Llei del sector públic, la Llei de publicitat institucional o la Llei de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, que defineix l'organització i el règim jurídic de la seva prestació i garanteix també el pluralisme, el respecte de la dignitat de les persones i l'oferta d'uns continguts de qualitat, alhora que transforma la ràdio i televisió en un model econòmicament viable. L'any 2007 IB3 va constar més de 100 milions d'euros a la comunitat autònoma, era un projecte inviable. Enguany ens en costarà només 50, per tant, hem reduït a la meitat el pressupost, hem pujat l'audiència i ho hem fet apostant per la nostra llengua, un encert al meu entendre.

Un encert també ha estat el retorn a l'Institut Ramon Llull, que ens ha permès posar els nostres creadors i la nostra indústria cultural dins el panorama internacional i també dins el context cultural català. Els governs són decisius en l'aplicació de polítiques lingüístiques i culturals i la nostra cultura necessita forçosament l'empenta decidida dels poders públics per fer-se un forat dins un món cada cop més globalitzat, on els pressions no són sols polítiques o econòmiques, sinó també culturals o lingüístiques.

Efectivament, la crisi mundial -i dic mundial perquè no hauríem de perdre de vista la magnitud de la tragèdia- ens ha fet reconduir el nostre projecte de govern. Hem pres mesures per fer possible que el comportament del nostre mercat laboral sigui dels millors de l'Estat espanyol, hem pres mesures per impulsar l'activitat econòmica a través de les inversions estatutàries i les pròpies, i és cert que ens hem endeutat en un alt nivell, però açò ens ha permès mantenir un nivell de contractació que d'una altra manera hauria estat del tot impossible, a més, hem hagut d'atendre necessitats socials peremptòries. El conseller Manera sempre diu que quan la iniciativa privada ha donat mostres de defalliment, tanta sort que l'economia pública ha pogut respondre. Açò és el que hem fet, respondre davant la manca d'estímuls privats. No som els únics, tots els governs del món es varen veure sorpresos per la crisi i tots s'han vist obligats a rebaixar les seves previsions de creixement i establir criteris d'austeritat en l'administració pública. La despesa corrent del Govern ha baixat 14 milions d'euros, hem reduït quatre conselleries i hem eliminat al llarg de la legislatura 57 alts càrrecs, i açò suposa un estalvi d'uns 4 milions d'euros.

Hem reconduït la situació fent una aposta decidida per un nou model d'economia sostenible basat en el turisme, la protecció del paisatge i la innovació, un model que pretén reduir els impactes negatius sobre el territori i al mateix temps assegurar riquesa i ocupació. El nostre és un projecte de mirada llarga i de seny. Alguns exemples, Pla Renove i Pla Futur, hem distribuït crèdits per més de 260 milions d'euros, hem millorat la connectivitat aèria de les Illes Balears, hem iniciat el projecte de reforma integral de la Platja de Palma, i moltes més coses, senyores i senyors diputats.

Però ara, i açò ho hem dit avui al llarg del debat, el turisme torna portar optimisme a l'economia balear. No podem viure del turisme i continuar destruint el territori. Aquest binomi és insostenible, tots n'hauríem de ser conscients. Aquesta legislatura hem fet un gir a les polítiques territorials i hem aconseguit revertir diversos processos urbanístics agressius, com també hem posat fi a l'urbanisme a la carta. Hem protegit més de 1.600 hectàrees amb la Llei de mesures urgents i quasi 11 quilòmetres de costa de les nostres illes i també hem evitat el creixement urbanístic associat als camps de golf. Aquestes són les bases d'un nou model de país que volem, que dona resposta als problemes d'avui i -el més important- assegura el futur dels nostres fills i nets de futures generacions. Aquesta terra feia massa temps que vivia instal·lada en el present més immediat i quan només es fixa la vista en el present, el més segur és que s'acabi perdent el futur.

La innovació, la recerca i el desenvolupament també són mecanismes indispensables per garantir la prosperitat econòmica per a avui i sobretot per a demà. El Parc BIT té un paper fonamental com a pol generador d'innovació a les Illes Balears i en el futur també el tindrà el Centre BIT Menorca. I no podem oblidar el Pla de Ciència, amb una inversió pública de més de 300 milions per a tota la legislatura.

Senyores i senyors diputats, l'èxit més gran d'aquesta legislatura sense dubte ha estat replantejar les relacions econòmiques amb l'Estat. Tenim un nou sistema de finançament autonòmic, noves regles de joc i, a més, tenim el compromís de l'Estat d'invertir 2.800 milions d'euros fins l'any 2014 a la comunitat autònoma, i a sobre, nosaltres decidim en què invertim la meitat d'aquests 2.800 milions d'euros. El nou model situa la nostra comunitat autònoma en la mitjana nacional quant a finançament per càpita i açò, senyores i senyors diputats, és una fita històrica, perquè hem passat d'estar 21 punts per sota a situar-nos en la mitjana i el 2014 estarem dos punts per sobre, 23 punts més. I tot açò en contra del discurs del Partit Popular que troba que no s'hauria d'haver modificat aquest sistema. Com a resultat del nou model de finançament, les Illes Balears varen rebre 328 milions d'euros addicionals l'any 2009. Al llarg del 2010 n'hem rebut 434 més i l'any 2011 en rebrem quasi 500; 500 milions enfront dels 180 milions anuals que varen rebre l'any 2007 i que continuaríem rebent si vostès governessin a Madrid. Un nou règim especial, efectivament, ha de substituir aquest compromís, però tenim temps. Fins l'any 2014 està fixada l'obligació de l'Estat d'invertir aproximadament 400 milions cada any. Efectivament, el règim especial de les Illes Balears està pendent, però no tinguem pressa, aquesta vegada ho hem de fer millor. Ja en varem redactar un, de règim especial per a Balears, i ha servit per a molt poc.

Malauradament no tenc temps per parlar de polítiques socials i d'altres inversions i acabaré abans que la presidenta m'ho recordi. Mirin, a principi de la legislatura el president Antich va anunciar un canvi tranquil, d'inclusió, de mirada llarga i amb les persones com a protagonistes, però el canvi no ha estat tranquil, tots en som testimonis. Crisi econòmica, crisi financera, corrupció, actuacions de la Fiscalia i de la justícia, inestabilitat institucional. Tot sigui benvingut si amb açò hem posat fi a la impunitat que ha envoltat molts d'anys, massa anys, l'acció de govern d'alguns que han tingut responsabilitats institucionals a casa nostra.

Acabam la legislatura amb el sentiment que hem fet el que havíem de fer, no hi havia cap altra opció possible. Hem demostrat que som capaços de governar en minoria, que som capaços de governar amb honestat i eficiència, que som capaços de governar la societat i que hem estat capaços de governar amb el Parlament. Hem demostrat a aquesta comunitat que una altra manera de governar és possible, que la nova "governança" és possible, que és possible governar des del consens amb transparència, seny i sostenibilitat, i fent participar la ciutadania d'una manera que és un control exhaustiu, a més, de la despesa pública. Hem demostrat que som capaços de governar amb honradesa i eficàcia i açò, senyores i senyors diputats, era el més important del nostre programa, i açò sí que ho hem complert.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Moragues.

(Petit aldarull a la sala)

Pel Grup Parlamentari Mixt..., no hi ha cap intervenció. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds? Tampoc. Pel Grup Parlamentari Socialista? Grup Parlamentari Socialista? Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Vicepresidente. Señoras y señores diputados, ha correspondido al representante del Govern hacer en este debate una síntesis del balance de la legislatura, y a nuestro grupo parlamentario le corresponde revisar el cumplimiento de lo que se pidió por nuestra parte en el debate de investidura, que es donde se hizo la propuesta de programa por parte del Sr. Presidente del Govern. Pusimos en aquel momento especial hincapié en dos objetivos que están en el *Diario de Sesiones*: pedimos transparencia y diálogo, y hoy podemos decir que esos dos objetivos se han cumplido sobradamente.

Transparencia, primero. Un bloque legislativo compuesto por la Ley del sector público, la Ley de Radiotelevisión de las Illes Balears, y la Ley del buen gobierno y la buena administración, actualmente en trámite, ha sentado las bases para que nos alejemos de prácticas corruptas en el sector público, de manipulación burda en los medios de comunicación públicos, y acercarnos a formas de gobernar más acordes con los actuales tiempos.

Además pedimos diálogo. Será un ejemplo para cualquier gobierno lo que se ha logrado con el pacto por la competitividad firmado a iniciativa del Gobierno por patronales y sindicatos, así como el pacto por el turismo, en el que se integró a la oposición. Lejos han quedado aquellos tiempos en que se apartaba de cualquier mesa a los críticos, a los que pensaban de forma diferente, etc., etc. Ese esfuerzo de diálogo ha tenido continuidad en este parlamento, donde se han conseguido cotas de acuerdo nunca vistas antes en esta comunidad autónoma. Hasta 20 leyes se han aprobado sin un solo voto en contra, 17

por unanimidad, más una proposición de ley sobre obtención de suelo para vivienda protegida también por unanimidad. Fácil no ha sido, pero hemos puesto un empeño extraordinario y pondré algunos ejemplos para demostrarlo.

Cuando se comenzó a tramitar el proyecto de ley para la obtención de suelo para vivienda protegida, el 7 de abril del 2008 comparecía en rueda de prensa para anunciar que esa ley se aprobaría por acuerdo unánime en el pleno del 6 de mayo, y si revisan lo que se publicó en la prensa el escepticismo era absoluto, y en la propia rueda de prensa la reacción fue de absoluta incredulidad, y sin embargo el 16 de abril se firmó un acuerdo unánime entre todos los grupos políticos y se aprobó por unanimidad como proposición de ley en el pleno de 6 de mayo de 2008.

Durante la tramitación como proyecto de ley de otra norma, el llamado decreto Nadal, todos recordarán que se presentaron al mismo dos enmiendas, una de Unió Mallorquina y otra del Partido Popular, proponiendo de una u otra forma la construcción de un campo de golf en Son Baco. Acto seguido comparecía ante los medios de comunicación asegurando que ninguna de las dos llegaría a ser votada. La tramitación del proyecto de ley fue realmente contenciosa y difícil, pero en la mayor dificultad está el mayor mérito; conseguimos finalmente que el proyecto de ley fuera aprobado por unanimidad y que las dos enmiendas no llegaran a ser votadas.

Asimismo, ante los medios de comunicación y en esta misma cámara, sostuvimos que era conveniente llegar a un acuerdo unánime para cambiar la Ley de radiotelevisión, disponer de un nuevo director por unanimidad a fin de que los medios de comunicación públicos quedaran fuera del debate electoral. Se me escuchó con el habitual escepticismo, especialmente porque ello significaba que debía substituirse al que era director del medio desde el inicio de la legislatura. Pues bien, no sólo tenemos nuevo director por acuerdo unánime, sino que con el mismo acuerdo hemos aprobado la Ley de radiotelevisión, y para el que diga que fue fácil se debería recordar que el mismo día de la votación final de la ley, a las 11 de la mañana, al comenzar el pleno, no existía todavía dicho acuerdo, que se consiguió apenas unos 30 minutos antes de comenzar el debate.

Son tres ejemplos. No me caben muchos más en esta intervención. Son tres ejemplos no tanto de clarividencia sino de acierto por una sola razón; les daré el secreto: tenía extraordinaria confianza en el Gobierno, porque nuestro grupo parlamentario conocía la determinación del Gobierno para llegar a acuerdos. Detrás de cada uno de esos pactos que he puesto como ejemplo ha habido al menos un conseller implicado hasta la médula en la negociación. No citaré a ninguno en particular porque sería injusto si no los citara a todos, y es que en todos hemos encontrado esa actitud dialogante. También quiero agradecer la disposición de muchos diputados del Grupo Parlamentario Popular que han puesto de su parte para que los acuerdos lleguen a ser realidad.

Por ello, y en honor de todos aquellos grupos que hemos trabajado para lograr acuerdos, es difícil pensar y ver que tenemos hoy en día sobre la mesa alguna ley, y más en un día como hoy, como es la Ley de igualdad, sometida a una situación de bloqueo parlamentario, por lo cual, para finalizar bien la legislatura, deseamos, y así pedimos formalmente desde esta cámara, en este momento y en este día, que se levante el bloqueo a dicha ley para que pueda ser votada en comisión, pueda pasar al pleno del Parlamento, y podamos disponer de una nueva ley de igualdad con la cual podríamos cerrar de forma brillante esta actual legislatura.

Nada más, Sr. Vicepresidente.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diéguez.

(Petit aldarull a la sala)

Per part... Rèplica del grup autor de la interpel·lació, Sr. Serra. Sr. Serra, té la paraula.

EL SR. SERRA I TORRES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diéguez, he pogut comprovar en els diaris, i el felicito per això, que té assegurat el seu lloc a la pròxima llista autonòmica, i no m'estranya, a causa de l'esforç important de justificació d'aquest govern que vostè ha executat ara mateix. Enhorabona per aquest intent de justificació de moltes coses francament injustificables.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Serra, li record que s'ha de dirigir al conseller, no al Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Era una puntualització jo crec que important per aclarir el context d'aquesta contestació tan transcendent dels nostres portaveus que han participat, que han fet ús de la paraula recentment.

Quant a..., es parla precisament de la capacitat d'acord d'aquest govern. Però, bé, si és el govern que més votacions ha perdut de tota la història d'aquest parlament, des del principi de la democràcia! En aquest parlament el govern que més votacions ha perdut és l'actual govern, i de molt, i si precisament hi ha hagut un mèrit, si hi ha hagut algú que ha mantingut uns valors adequats a aquesta cambra i a la situació que tenim actualment ha estat aquesta bancada d'aquí, del Grup Popular, que ha estat responsable en totes i cadascuna de les votacions de cadascuna de les lleis, ha participat i, per cert, de tal manera que en molts de casos s'han aprovat lleis en aquesta cambra amb moltes més esmenes aprovades per part de l'oposició que fins i tot a vegades articles de la mateixa llei presentada per part del Govern. Diu molt poc dels textos presentats i crec que diu molt precisament de l'esforç important

per part de la bancada popular, precisament crec que aquest és un sentiment de responsabilitat.

(Alguns aplaudiments)

Es parla precisament d'electoralisme d'aquesta interpel·lació. Permetin-me que faci una observació, i no sé si el conseller ha tenguut l'oportunitat de reflexionar-hi: és que, clar, és que estam acabant la legislatura, i és precisament quan acaba la legislatura quan podem fer comptes del que s'ha fet i del que no s'ha fet, i podem fer comptes del que s'ha complert o s'ha incomplert, i desgraciadament veim molts d'incompliments, incompliments que vostè justifica per una crisi econòmica i de valors, així com actuacions judicials. Quant a actuacions judicials m'imagín que es refereix a aquelles que tenen directa relació amb aquells consellers nomenats pel Sr. Antich en aquesta legislatura i que efectivament han dut a situacions molt complicades en aquesta cambra, com per exemple la minoria del mateix govern, una minoria, per cert, parlant de valors, Sr. Conseller, que no ha merescut ni tan sols presentar una qüestió de confiança per tal de veure si vostès mantienien la confiança d'aquesta cambra i mantienien el suport popular que venia donat per les urnes i que no ha estat respectat en cap moment per la seva banda. Si això són els valors que vostès han defensat, permeti'm que li digui que no es corresponen amb el que entenem que és just, necessari i adequat al sistema democràtic que tenim.

Es parla del nomenament del director d'IB3 com un gran exemple de capacitat democràtica d'aquest govern. Però si això és una qüestió que reclamàvem des del primer dia d'aquesta legislatura, i han esperat vostès al final i perquè va dimitir el que hi havia, si no encara estariem esperant. I vostès feien referència a una llei i ho deixaven en mans d'una llei en aplicació a la següent legislatura, per cert. No és nou, ben igual que la Llei de serveis socials, una llei de serveis socials que venia a aplicar-se i dient que donaria, vaja, compliment absolut i generava el dret a roba, vestit i sostre, i això ha de venir referenciat a una cartera de serveis que també s'aplicarà la següent legislatura i que no tindrà ni un efecte econòmic, ni tan sols un sol euro, en aquesta legislatura.

Aquests són els efectes de la seva gestió i dels incompliments que vostès han portat a terme.

Quant al discurs d'investidura, si això era la base fonamental en què s'havia de basar aquest govern, ara entenc els incompliments més que mai. Miri, li diré tres, quatre eixos fonamentals del discurs d'investidura del Sr. President. Primer de tot, pacte local, eix fonamental de la gestió de l'actual govern; inexistent. Règim especial de les Illes Balears; ni una sola reunió instada pel govern actual; no havíem de fer mal al Govern de Madrid perquè el senyor ZP no estava disposat a reunir-se; no ho havíem de demanar perquè tanmateix, si havia de dir que no, també *ir por 'na'* -com diuen- *es tontería*. Nou sistema de finançament, a la mitjana de les comunitats autònomes; permeti'm que llavors compartim les dades, no quadren en absolut les seves i les meves. Per cert, no quadra tampoc l'avaluació que en fa el BLOC, el BLOC en moltes ocasions a totes les tertúlies de ràdio els contradieuen i els diuen que no estam a la mitjana de finançament. Que em facin mentider ara mateix si això no és així. No han volgut intervenir ni tan sols per defensar el mateix govern, el qual també

defensen amb el seu vot; alguna cosa passa quan arribam a final de legislatura i aquestes coses succeeixen.

Podríem parlar també de cogestió aeroportuària, una qüestió de què parlava precisament el Sr. Antich, el nostre president, en el seu discurs d'investidura, parlava de cogestió aeroportuària que ha quedat en privatització, privatització que en aquest moment ja s'està aplicant i que potser afecti aeroports importants com el d'Eivissa, un dels més rendibles, per cert, dels vuit rendibles, dels vuit o nou rendibles que té dels quaranta-vuit aeroports de tot l'estat i que romp amb el sistema de finançament dels aeroports, gran fita, sense cap dubte, aconseguida.

Quatre eixos fonamentals del discurs d'investidura que no s'han complit en absolut i podria continuar.

Per no parlar d'una llei del bon govern, la Llei del bon govern que és de traca, que no fa altra cosa que generar més despesa i que té una finalitat fonamental: generar una nova escala salarial i una nova escala d'empleats públics que es dediquin al control de qualitat del Govern. Facin una llei de control de qualitat i no li diguin Llei del bon govern perquè això és enganyar els ciutadans de les Illes Balears. Si volen fer una llei del bon govern parlin d'aquella estructura de control del Govern que existeix actualment i que el Sr. Manera tan va intentar mimar, aquella multitud d'interventors que havien de ser presents a tots els racons de la comunitat autònoma. Per cert, el Sr. Conseller va obviar que també havien de ser presents a les empreses públiques, i finalment això, allò que era el forat suposat d'aquesta comunitat autònoma i que s'havia de cobrir amb tanta cura no s'ha cobert; els interventors han estat com sempre presents a les conselleries i, en aquest cas, amb un augment important de despeses però sense cap efecte rellevant, ja que a la Llei del bon govern, que ha de ser aquella que controli millor que mai el Govern, no se'n parla i no es parla dels interventors.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Serra, ha d'anar acabant.

EL SR. SERRA I TORRES:

Precisament això és un dels efectes i altres més importants.

Atendre les necessitats socials, *fondos y fondillos*, Sr. Conseller, *fondos y fondillos*. Aquí hem generat un sistema en què ens dedicam a subvencionar les persones però no a generar feina. La gent el que vol és poder subsistir buscant per si mateixa els recursos per poder funcionar, i no desitja ser subvencionada permanentment per part de l'administració, entre altres coses perquè l'atur s'acaba i la situació que tenim ara és que, a la gent, se li està acabant l'atur, se li estan acabant les prestacions, no queden recursos a l'Estat i no ens hem ocupat de destinar aquells recursos allà on havien de ser, a generar llocs de feina, a donar suport a la indústria, a fer aquell pla industrial inexistent que ha arribat fa dos dies i que havia de suposar més feina per a les persones i més capacitat d'autosuficiència, que al cap i a la fi és el que la gent vol.

I els efectes estan damunt la taula, els efectes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Serra, per favor, ha d'anar acabant.

EL SR. SERRA I TORRES:

Sra. Presidenta, acab ara mateix.

...són ben evidents: 419.800 persones contractades el 2008 i 364.500 el 2011, 55.300 persones menys contractades, una baixa de destrucció de feina molt important i molt transcendent, i moltes altres qüestions que alguna cosa tendran a veure amb un sistema de finançament que vostè diu que està a la mitja i, sense cap dubte, no fa altra cosa que reconèixer que si estava basat en els ingressos de les comunitats autònomes són aquests els que han baixat, en aquesta comunitat autònoma també, i per tant no es compleix.

I podríem seguir. El temps se m'acaba. No vull incomplir la meva paraula (...) aquesta cambra...

LA SRA. PRESIDENTA:

Se li ha acabat, Sr. Serra.

EL SR. SERRA I TORRES:

...d'ajustar-me al temps.

(Algunes rialles)

Revisin les seves actuacions, realment crec que és important, i nosaltres continuarem fent la nostra feina, que és la de l'oposició i sobretot de proposta de noves formes de fer feina, com trobarem i seran efectives en la següent legislatura.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Serra.

(Aplaudiments i petit aldarull a la sala)

En el torn de contrarèplica, Sr. Moragues. Tindrà, com el Sr. Serra, set minuts en aquest cas.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, esper no haver-los d'utilitzar tots. Un poc més enllà de les paraules apressades i amb un to cridaner del Sr. Serra, ara sí que dedicaré uns minuts a allò a què no he pogut dedicar abans: a parlar de polítiques socials, perquè crec que són cabdals per entendre la filosofia d'aquest govern.

Malgrat la conjuntura econòmica i les dificultats financeres de les institucions, des del primer dia hem tingut clar que havíem de dedicar molts d'esforços a millorar la qualitat de vida de la nostra ciutadania. En salut hem invertit més que mai, hem fet la major inversió en la història en infraestructures sanitàries, 475 milions d'euros. Sempre hem prestat una atenció especial als col·lectius més vulnerables i ho continuarem fent; la Llei de la dependència n'és un bon exemple, hem creat una estructura normativa i de personal necessari per poder-la aplicar que no existia el juliol del 2007, quan va entrar en vigor. Les famílies de les Illes Balears, 6.900 famílies de les Illes Balears han rebut més de 68 milions d'euros en prestacions econòmiques a la dependència directes, i a més la llei ha permès crear més de 1.600 nous llocs de treball que han anat acompanyats d'un pla d'inversions en noves infraestructures de 27,6 milions d'euros.

En educació parlem d'inversions de 175 milions d'euros en infraestructures educatives, i de 140 centres educatius nous, reformats i ampliat que han permès 14.000 noves places a col·legis i instituts. Parlem de tres centres nous d'FP i a punt d'inaugurar-se, amb un increment del 20% de l'alumnat. Parlem d'una aposta decidida per l'educació de primera infància de 0 a 3 anys amb 31 escoles fetes i 25 ampliacions, i la creació de 2.651 places noves. I de la informatització de les aules, dels nins i les nines de cinquè i sisè de primària i de primer d'ESO, més de 26.000 ordinadors per un valor de 27 milions d'euros.

En habitatge parlem de 4.689 nous habitatges de protecció oficial, de 31 milions destinats a la rehabilitació de barris i també del Pla estatal d'habitatge, en el qual s'han invertit 466 milions d'euros, que han suposat 14.625 llocs de feina. I hem fet grans inversions també, com ara el port de Ciutadella, el palau de congressos o el gasoducte i la connexió per cable, en els quals s'inverteixen més de 500 milions d'euros. Gràcies a aquesta inversió feta en aquesta legislatura tenim assegurat el sistema energètic de les Illes Balears per als propers trenta o quaranta anys.

Com ja els he dit al començament de la meva intervenció, aquesta ha estat una legislatura molt complicada, moltíssim. Hem hagut d'aplicar el principi bàsic de la política, prioritzar, i ho hem fet, prioritzar, permanentment hem prioritzat, i ho hem fet per apaivagar, precisament, els efectes de la crisi, per temperar les conseqüències negatives sobre la població d'aquesta crisi.

Des del principi sempre hem tingut clar que les persones són el primer, han de ser el primer. Per açò hem governat amb transparència, seny i honradesa, honradesa i eficàcia. Hem demostrat que aquesta nova manera de governar és possible, feta des del consens i amb la participació ciutadana, i els vull dir ara i aquí que si tornàssim enrere el rellotge i ens tocàs de bell nou tornar a governar aquest període tan complicat, tornariem

a fer el mateix, senyores i senyors del Partit Popular, tornariem a fer el mateix. Les nostres polítiques han estat tan encertades que avui començam a sortir de la crisi.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Aldarull a la sala)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

III.1) Moció RGE núm. 721/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política econòmica del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6499/10.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon a les mocions, i en primer lloc debatrem la RGE núm. 721/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular. És relativa a política econòmica del Govern de les Illes Balears; és derivada de la Interpel·lació RGE núm. 6499/10.

Per defensar la moció per un temps de deu minuts el Sr. Fiol té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, ara són els darrers dies, es diu així a Mallorca, es mengen les ensaïmades de tallades i la greixonera de peus de porc, i tothom fa festa, hi ha ball de disfresses, però indefectiblement demà és el dimecres de cendra i demà comença la quaresma, i per tant ve molt bé avui el símil perquè demà ens tornaran a contar -o als que vagin a l'ofici- que *pulvus sunt et in pulvis reverteris*, som pols i tornarem a la pols, ens recordaran les nostra condició terrenal i humana i en definitiva les nostres misèries. Som terra i terrejam. Aquesta és la darrera realitat humana a la qual tots ens hem d'acollir, i per tant em ve bé la comparança per dir que ara s'acaba una legislatura, i aquesta legislatura s'han fet coses, algunes bé, segurament, i algunes altres sense cap dubte malament, i en el terreny econòmic també i molt especialment, perquè efectivament aquesta ha estat una legislatura molt condicionada per la situació econòmica, indubtablement.

Això no ho negam, nosaltres sempre hem acceptat i hem dit que la crisi tenia un abast planetari, un abast mundial, i afectava d'una forma molt directa totes les economies, no només l'economia estructural o superestructural, sinó també l'economia insular de les Illes Balears, a les economies domèstiques. I davant aquesta situació hi ha hagut actituds distintes, països que han reaccionat d'una manera distinta, i, com vostès saben, països fins i tot on pràcticament la crisi econòmica no ha existit; vostè sap Sr. Manera, que m'escolta atentament, que en el Canadà, per exemple, la crisi econòmica pràcticament no ha existit, i per què no ha existit?, doncs, perquè s'han pres unes mesures pal·liatives des del primer moment, des del moment inaugural de les dificultats.

Aquí la política va ser completament contrària, aquí la política, ja ho vaig dir el dia de la interpel·lació, era no hi ha crisi, no crisi, no tenim cap crisi, vaig explicar aquí en aquesta tribuna el que el Sr. Zapatero va arribar a dir respecte de la inexistència de la crisi, fa només un any i mig. I en aquestes ens trobam.

Per tant, amb aquesta línia argumental la interpel·lació ens ha de dur naturalment a la conclusió d'aquestes sis propostes que avui pretenem que siguin aprovades. Són tres constatacions, quatre constatacions, una manifestació i una, en definitiva, reprovació, del que ha estat la política d'aquest govern.

Naturalment, el primer i segon punts d'aquest acord que es pretén van lligats, no han estat adequades les polítiques econòmiques i a més aquestes polítiques econòmiques van lligades a un endeutament molt gran, extraordinari, ja se n'ha parlat abans i moltes vegades en aquest Parlament, i un dèficit vertaderament important i molt rellevant. No ho dic jo, perquè podria parèixer que és una opinió meua, i no és la meua opinió, no ho diu *La Vanguardia*, que és la que ho publica, sinó que ho diu la ministra d'Economia, no ens estam aquí inventant res; el dia 2 de març, a *La Vanguardia* s'explicava que "*El Gobierno exigirá un esfuerzo extra a Cataluña, Castilla -Castella-La Manxa vol dir-, Aragón y Baleares*", totes elles comunitats governades pel PSOE, i s'exigirà aquest esforç perquè la desviació del dèficit públic d'aquestes comunitats és molt rellevant, és molt rellevant, fins i tot "*desviación considerable*" és l'adjectiu que utilitza la ministra d'Economia, encara que el Sr. Manera ha dit que no considera que li hagin estirat les orelles, segurament la ministra no és qui per estirar-li les orelles, per altra banda, jo estaria d'acord amb això, el que passa és que el regulador i les advertències de contenció d'aquest dèficit i de reducció d'aquest dèficit pesen, pesen, no damunt la realitat d'avui, senyores i senyors diputats, no damunt la realitat immediata d'aquest curs polític o econòmic, pesen durant els pròxims anys de gestió econòmica a les Illes Balears, i això s'ha de saber; perquè aquí hem creat un problema d'unes magnituds vertaderament desorbitants, que faran que els que venguin a governar aquesta comunitat els pròxims anys i els ciutadans que viuen en aquesta comunitat hagin de patir esforços econòmics molt grans per redreçar aquest dèficit tan gran. Per tant, aquesta és una preocupació que és extraordinària i jo no sé fins a quin punt l'opinió pública és conscient que els sacrificis que s'hauran de plasmar en els pròxims pressuposts, per ventura fins i tot per a aquest any mateix, en el futur, seran vertaderament considerables i seran importants.

Per tant, aquests dos punts van lligats i suposen, ho diu aquí a la pròpia moció, una pesada càrrega per al futur econòmic i social de les Illes Balears. I aquesta és una convicció que tenim, que té el propi ministeri, que exigirà mesures de sanejament, mesures de redefinició del dèficit.

Llavors hi ha el tant tret tema del model de finançament sobre el qual no vull tornar més que per fer un comentari, perquè ha duit rius de tinta, debats llarguissims, interessantíssims la majoria i molt versats per part de tothom que hi ha intervingut, però dir, com ha dit un membre del Govern fa molt pocs minuts en aquesta tribuna, que se'ns garanteix la mitjana de finançació estatal *de facto* això és una cosa que és un atreviment dir-ho en aquests moments, és un atreviment, perquè això és pura literatura jurídica i econòmica, però no és una realitat tangible, un sistema de finançament que està lligat fonamentalment a la recaptació i on se'ns reconeix, i és un fet indiscutible, a més, que el que més ha baixat de tot és la recaptació, més de mil milions d'euros s'ha arribat a dir, aquests dos darrers anys si no m'equivoc, i el Sr. Manera em pot corregir, per tant, un sistema lligat a la recaptació essencialment. I un sistema en el qual el fons de suficiència no està alimentat abastament per garantir aquestes necessitats, realment és, com diuen els que juguen a rugbi, *patada a seguir*, és a dir, li peguen una coça a la bola, la bola se'n va per amunt i hem avançat un tros de terreny, però no hem guanyat el partit, hem fet que el partit es disputi uns metres més endavant, hem aconseguit que la jugada es produeixi més a prop del camp contrari, però no hem aconseguit guanyar el partit. Per tant, crec que és molt atrevit. He citat aquí fonts autoritzadíssimes que discrepen de la posició del Govern, el mateix Sr. López Casanovas per posar-ne només un exemple, discrepa d'aquesta suposada veritat institucional que aquí se'ns presenta dia rera dia.

Per tant, i tot i que sé que hi ha una esmena, em pareix que del Grup Socialista, que pretén que jo digui aquí o que es prengui l'acord aquí que els problemes de finançament que pateixen els ciutadans de la nostra comunitat autònoma, fent constar que el sistema actual és millor que l'anterior, jo encara em neg a acceptar-ho això, vull veure si és millor que un sistema on només s'hagués fet una actualització radical de la base capítativa del sistema de finançació. Per tant, ja li dic d'entrada que aquesta és la nostra posició.

Llavors, naturalment, el punt 4 constata, i ja s'ha dit de qualque manera per part del meu brillant antecessor diputat Serra, l'extraordinària distància entre el que hi havia aquí, quan vostès arribaren al Govern, i el que deixen, és un poquet la transició del que un troba i el que un torna, en vàrem l'altre dia, em pareix, amb l'evangeli de Sant Mateu sobre les monedes, veritat eh?, i tota aquesta història evangèlica, tota aquesta paràbola tan interessant, tan interessant -sí, vostè pot capejar tot el que vulgui, però la realitat és la que és, la realitat és la que és-, i vostès es trobaran aquí ...

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

... la crisi, clar que la crisi ha intervingut, però vostès aquí es trobaren una realitat social i econòmica i al final de la legislatura és normal que la gent es demani, no jo només, si només m'ho demanàs jo no tendria més importància, que s'ho demanin els ciutadans, que s'ho demanin els electors, que s'ho demanin els que són a l'atur, els que han hagut de tancar l'empresa, tots aquests s'han de demanar també com estàvem abans i com estam ara; perquè donar la culpa només a la crisi també és una sortida extraordinàriament fàcil i insuficient, a més.

Per tant, què tenim? Decreixement, del qual llavors faré un comentari, perquè ara les nostres grans expectatives econòmiques ens volen fer pensar que som ja en vies de la gran solució de la nostra situació econòmica, i crec que no és així; destrucció d'empreses; endeutament i dèficit, aquest és el llegat que vostès deixen, amb crisi o sense crisi, aquest és l'estat de les coses al final del curs, quan ha acabat el curs, quan ha acabat el carnaval i comença la quaresma, que és el que ens toca passar.

I el que ens faltava per dur, com es diu habitualment, és que no es duen els pressuposts al Parlament i es presenta això com a una cosa completament normal, no es duen els pressuposts i no passa res. No, doncs, és que els pressuposts s'han de dur i és una obligació del Govern dur els pressuposts. Aquí hi ha dos problemes de fons, que ja començ a parlar esquemàticament perquè se m'acabarà el temps i la Sra. Presidenta em dirà que he d'acabar.

El primer problema és que no podien presentar uns pressuposts realistes, no podien explicar-nos la realitat, convenia més fer una pròrroga, ja ho vaig dir un dia en aquesta tribuna, deixar passar les eleccions i ja veurem què passa després de les eleccions, perquè la realitat és massa crua com per posar-la damunt uns pressuposts i dur-los a aquest Parlament.

Segon, no tenen una majoria ja no per aprovar aquests pressuposts en aquesta cambra, no tenen una majoria per presentar aquests pressuposts, és que entre vostès mateixos, s'ha dit en els mitjans i ningú no ho ha desmentit, existeixen serioses discrepàncies de com s'havien de fer aquests pressuposts, una altra cosa extraordinàriament negativa.

La conclusió de totes aquestes qüestions: pressuposts expansius a moments en què no convenia fer pressuposts expansius, l'any 2008 i 2009, un pressupost més retallat l'any 2010, però expansius, molt expansius el 2008 i 2009, que tanmateix llavors el 2010 varen haver de ser retallats en elements essencials com educació i sanitat. Incapacitat de dur els pressuposts per a enguany; retalls en el sector públic que no s'han produït malgrat que s'han anunciat aquí centenars de vegades i s'han explicat com a una de les grans coses que havia de fer el Govern. Quantes empreses s'havien de desmuntar? Quantes fundacions s'havien de fondre en una tota sola? Quants càrrecs de responsabilitat? Si ahir encara vaig veure a les notícies d'IB3 el cogerent de Serveis Ferroviaris de Mallorca que donava explicacions, si mantenim encara cogerents a empreses públiques, si no s'ha fet res! Si no s'ha fet res de ver per aprimar l'administració pública, aquesta és la realitat! Almenys no s'ha fet un pla seriós sobre aquesta qüestió!

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

I jo he de dir que la discrepància que vivim aquests dies entre el que diu el CRE, Centre de Recerca Econòmica i Sa Nostra i Universitat i el que diu el Govern, és una discrepància que per a mi no té més importància, bé mig punt més mig punt menys veurem al final la realitat quina serà, el debat és purament de previsions, perquè, a més, el conseller ho parla d'uns termes tan condicionats que les coses aniran bé si no s'enfila el barril de Brent, si no passa no sé què, si no passa no sé quants; per tant, bé, veurem si aquestes condicions es donen o no es donen, naturalment convindrà amb mi que és una previsió ultracondicionada. I per tant estam amb el dubte de si realment es produeixen totes aquestes coses.

Ara clar, jo avui anava conduint, anava conduint ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Fiol, em sap greu que anàs conduint, però ha d'anar acabant.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Acabaré en trenta segons, si em deixa acabar de contar l'anècdota, anava conduint i escoltava el Sr. Manera per la ràdio, que són dues coses perillosíssimes al mateix temps, encara que ara ens facin anar més poc a poc, perquè has d'anar alerta, has de sentir coses que realment el poden fer tenir un accident.

Clar, dir, dir tranquil·lament, Sr. Manera, el Govern, que en aquests moments s'ha donat una complicitat entre el sector públic i el sector privat, que és el que indica el camí pel qual sortim de la crisi, em pareix d'un atreviment que no es pot -sí, literal, perquè m'he aturat i he pres nota, això és el que ha dit vostè avui, ho degué dir ahir però avui s'ha sentit per la ràdio- és tremend, és tremend perquè això no es pot dir a la gent que li han anat malament les coses. I aquí les coses han anat molt malament a moltíssima gent, i jo no sé de vegades si som conscients del molt malament que han anat les coses a molta gent; és a dir, hi ha més de 3.000 empreses que han hagut de tancar a les Illes Balears, hi ha 120.000 persones que no tenen feina, hi ha molts negocis que s'han frustrat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

... i vostès arriben -i acab, Sra. Presidenta-, arriben al final d'aquesta legislatura, com es diria finament, *impurius*.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

El Grup Parlamentari Socialista ha presentat una esmena d'addició, la RGE núm. 906/11, i per defensar aquesta esmena té la paraula el Sr. Carretero.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. És una qüestió, és només per defensar l'esmena i després tindrà una intervenció o ja només tenc una intervenció?

LA SRA. PRESIDENTA:

No, ara vostè té deu minuts per defensar l'esmena que ha presentat.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Intentaré defensar l'esmena, malgrat que ja m'han donat carabasses per endavant i crec, he entès, que el Partit Popular no donava suport a aquesta esmena, tot i que crec que és una realitat constatable que el nou sistema de finançament ha suposat una millora evident del sistema anterior. Ben igual que el punt 3, també és evident que el nou model de finançament no resol els problemes de finançament, açò és una evidència que es podria constatar a tots els parlaments autonòmics de totes les comunitats autònomes, totes les comunitats autònomes poden constatar, estic segur, que el seu model de finançament no resol els problemes de finançament que pateixen els ciutadans de la seva respectiva comunitat autònoma. Igual que el seu punt és evident, igual d'evident és l'esmena que presenta el Grup Socialista constatant que ha estat una millora, jo diria que històrica.

Dit açò, Sr. Fiol, vostè jo crec que ha vingut a fer un exercici de demagògia, demagògia des que ha començat la seva intervenció amb el tema de Canadà, dient que Canadà no havia tingut crisi, i jo, ja que vostè ha fet demagògia, no seré manco i també faré demagògia, miri, a Canadà no havia governat el Sr. Aznar vuit anys, ni Bush, i a Quebec no havia governat el Sr. Matas.

(Remor de veus i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci. Sr. Carretero, no entri en diàleg, per favor.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Dit açò, no li argumentaré a fons aquesta afirmació però la puc mantenir perfectament.

I per cert, l'error, l'error o la crítica més contundent que vostè ha fet al Govern és no haver desmuntat l'embull que vostès van muntar, sí, sí, d'empreses, de fundacions, d'entitats de tots els colors, de consorcis, etc., se n'han desmuntat molts però no tots, és que l'embull era monumental, era monumental.

Dit açò, el punt 1, nosaltres consideram que la política econòmica del Govern ha estat encertada, ha estat encertada per fer front a la profunda crisi que va paralitzar l'economia i bàsicament va paralitzar el sector privat. Açò, com s'ha afrontat aquesta situació? Incrementant la inversió pública, inversió que

s'ha dit silenciosa, però inversió que és ben visible i ho veiem cada dia, ahir vam tenir la sort de veureu al meu poble, que és Ciutadella, que es va inaugurar un institut ...

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible i algunes rialles)

... sí, exacte, sí, sí, sí ... vostè el va començar ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Fiol, Sr. Carretero!

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

... vostè el va començar i aquest govern l'ha assumit.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Carretero, faci la seva intervenció. I Sr. Fiol, per favor, deixi que faci la intervenció.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Però qui l'ha pagat és aquest govern, sí, sí, sí, vostè reconeix ...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats ...

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Vostè reconeix que és un actiu, però vostè critica el deute que vostè va aprovar, sí, sí, sí, així de clar, així de clar.

(Remor de veus i algunes rialles)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, vostè no ha intervingut en aquesta qüestió.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Sí, sí, miri jo li criticaré ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Un moment, Sr. Carretero. Per favor, deixi parlar el Sr. Carretero que està en ús de la paraula, deixi'l parlar, vostès tenen un portaveu que tindrà torn per contestar.

Per tant, per favor, deixi parlar el Sr. Carretero.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

És que el Sr. Fiol ha rallat dels enormes sacrificis que hauran de fer els que venguin darrera i és ver, però és que jo crec que és un gran sacrifici, és un sacrifici que valdrà la pena fer-lo, doncs haver de pagar quotes per a escoletes, per a instituts, per a centres sanitaris, per a hospitals, per a residències geriàtriques, per a infraestructures com el dic de Ciutadella, sí. El que és un sacrifici que no val la pena, que cada vegada que arriba final de mes dius: cagondena, la vaig fer grossa!, és pagar quotes per a Palma Arenas i per a metros i per a maquetes i aquestes coses, vull dir que el deute no és ni bo ni dolent, és bo o és dolent en funció d'allò amb que t'has gastat els doblers.

I per açò nosaltres tampoc no votarem a favor del punt 2, tot i que és una evidència, perquè aquí sembla com si no hagi valgut la pena. I el nostre argument és que el deute que s'ha generat està absolutament justificat, era absolutament imprescindible, ha estat positiu i, com deia, doncs s'haurà d'assumir la càrrega en el futur, però hauran estat unes càrregues que hauran valgut la pena, entre d'altres coses perquè ha estat una injecció d'activitat econòmica que ha donat feina a moltes empreses, ha salvat moltes empreses, ha mantingut un teixit empresarial, ha donat milers, centenars de milers de llocs de feina i per tant ha salvat la dignitat de moltes famílies i ha evitat situacions molt doloroses. I açò s'ha fet a les Illes Balears i s'ha fet a Espanya i s'ha fet a molts països, injectar des d'allò públic i dur a terme polítiques anticíclicues.

El que no, el que no, el que és una irresponsabilitat és no fer els deures en èpoques de bonança, el que no és, el que és una irresponsabilitat és incrementar deutes quan els ingressos es disparen per un bum i quan l'activitat privada està hiperactiva, açò és una irresponsabilitat, no ser capaços de veure açò, d'amortitzar, de fer caixa i de no injectar dinamisme en obres faraòniques innecessàries i fins i tot contraproduents.

Bé, el punt 3 el passaré per alt perquè ja l'han comentat. El punt 4, perdoni que li digui, però també és demagògia absoluta; és evident que el panorama d'ara no és el mateix que el de fa quatre anys, és evident, però açò és igual d'evident a la comunitat autònoma d'Espanya que vostè vulgui, a la que vostè em triï és evident que el panorama d'ara no és el mateix que el de fa quatre anys. Però d'aquí a voler venir a dir que açò és a causa, que aquest panorama diferent és a causa de la política econòmica equivocada, açò és demagògia.

El tema de la pròrroga pressupostària ja l'hem debatut tres o quatre vegades, és un debat ja molt repetit, i baix el nostre punt de vista està perfectament justificat per la situació econòmica, pressupostària i política d'aquest Parlament. I fins i tot, sí, sí, és que fins i tot vostès ho critiquen, però després reconeixen que aquesta és la realitat, vostès mateixos justifiquen, fan la crítica i justifiquen, és que vostès estan en minoria, però és que vostès també, és que vostès també! Per tant, vostès han estat incapaços d'aportar una majoria alternativa, per tant hi ha una minoria valenta que governa, que decideix i que ha donat...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci! Silenci!

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Passaré al següent punt que és el sisè. Per manifestar que nosaltres constatarem tot el contrari del que vostè diu a la seva ocasió. Constatem que la política econòmica ha estat encertada, ha estat la més adequada i fins i tot crec que es pot dir i estic convençut que es podrà afirmar d'aquí a uns pocs mesos, que ha estat eficaç. Fins i tot es pot dir, es pot afirmar i es pot assegurar que ha estat més eficaç que a altres comunitats autònomes governades pel seu partit. Sí, sí, açò és així, i la comunitat de les Illes Balears serà la primera i serà la que se'n sortirà millor. No sé que em mostrem, em pot mostrar el que vulgui, però aquesta és la realitat, les Illes Balears serà la primera, ja ho és, en molts d'indicadors ja ho és, la primera i la que se'n sortirà millor.

I ja per acabar, el que sí es pot constatar és que des de l'oposició, les seves propostes han estat inexistents, però suposem que n'hi ha hagut alguna, les que hi ha hagut han estat incoherents, han estat demagògiques i han estat contradictòries. Aquesta és la realitat...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, si volen mantenir un diàleg, jo els pregaria que ho fessin fora de la cambra. Aquí hi ha una persona que està en ús de la paraula i li preg que es dediqui a fer la seva explicació i argumentació. I als diputats, per favor, que escoltin el que ha de dir qui està en ús de la paraula, no entrin en diàleg, per favor!

Sr. Carretero, vol continuar?

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

La veritat és que el que havia de dir ja ho he dit.

LA SRA. PRESIDENTA:

Idò perfecte. Ho donam per acabat. Passam ara a les intervencions dels grups que no han presentat esmenes. Per part del Grup Parlamentari Mixt el Sr. Melià té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Molt breument per fixar la nostra posició en relació amb aquesta ocasió de política econòmica presentada pel Grup Parlamentari Popular. Agruparé el primer i el sisè punt que crec que tenen una temàtica bastant similar, són dos punts genèrics sobre la política econòmica desenvolupada pel Govern, i ens hi abstenrem. Ens hi abstenrem perquè tot i que entenem que hi ha hagut decisions en política econòmica que nosaltres qualificaríem d'equivocades, no-presentació del pressupost, aposta per la pujada d'impostos, poca preocupació per a la generació d'activitat i molta preocupació per al repartiment dels recursos que es recaptin, carregar-se inversions importants i generar inseguretats jurídica, el famós tema del camp de golf de

Son Bosc, ... i podríem posar altres exemples. Per tant, hi ha tot un ventall d'iniciatives en matèria econòmica que ens pareixen que provoquen que no puguem votar en contra d'aquests punts i que també hi hagi coses a reprovar, però també és cert que no som en aquesta dimensió que tot hagi estat un desastre o que en general hagi estat un desastre. Per tant, nosaltres valoram molt positivament altres iniciatives, com és el Decret Llei 1/2009, la modernització turística, la política inversora, la política dels primers exercicis pressupostaris de no pujar impostos, ..., per tant, aquesta confluència de factors fa que ens hàgim d'abstenir en aquests dos punts: 1 i 6.

Votarem a favor del punt segon. És evident, constata una realitat, hi ha hagut un increment de l'endeutament i del dèficit públic. Nosaltres no criminalitzam l'endeutament, sobretot en moments de crisi econòmica, però és la constatació d'un fet i, per tant, li hem de donar suport.

Sobre el model de finançament, el punt tercer, també li donarem suport, Sr. Fiol. I ens quedam més amb la versió de la *patada a seguir* que amb la millora històrica. Per a nosaltres és més una *patada a seguir*, un petit avanç, que una millora històrica i que era un poc el que deia el Grup Parlamentari Socialista. Per tant, és evident que aquest model de finançament no resol els problemes estructurals de les Illes Balears, ho vàrem dir quan es va discutir, quan es va fer el debat monogràfic, continuam aportant un percentatge de PIB completament inassumible i que resta competitivitat, per tant, no podem més que donar suport a aquest tercer punt.

En relació amb el quart punt, no li donarem suport. No donarem suport al quart punt perquè diria més que una irresponsabilitat, perquè no es podia preveure aleshores, el 2008 i el 2009, la dimensió i el gruix d'aquesta crisi econòmica, més que una irresponsabilitat en tot cas serà una equivocació, però no una irresponsabilitat. Per tant, com que per a nosaltres no va ser una irresponsabilitat, sinó una cosa no previsible i que no preveia quasi ningú, els gestors públics no varen actuar amb irresponsabilitat, el que passa és que vist en perspectiva es varen equivocar, però no era una irresponsabilitat aquest comportament i aquestes previsions pressupostàries en els exercicis 2008 i 2009.

I finalment, al darrer punt, al tema de pressupost també li donarem suport. Aquests darrers mesos s'ha convertit en una espècie de clàssic el tema dels pressuposts. És evident que el Govern, vostè ho ha dit i jo també, però ho vull repetir, el Govern té una responsabilitat, això sí que és una responsabilitat, una responsabilitat de presentar un pressupost i d'intentar que la seva política econòmica quedi reflectida en aquesta llei de pressuposts, que en teoria és la llei més important que fa un govern anualment, i presentar-la a la cambra per intentar aprovar-la. Aquí ni s'ha intentat això, ni s'ha mostrat a la majoria parlamentària, a l'oposició no li han mostrat ni tan sols els números. Per tant, és molt difícil que existeixi una negociació. Això ha arribat a tal punt d'escàndol que realment en mitja hora amb cada grup s'ha acabat la negociació dels pressuposts, una cosa tan essencial i tan important, sobretot en moments de crisi. Es varen reunir amb nosaltres i amb el Partit Popular i en mitja hora varen tenir enllestit. I com que no hi havia acord, per avall! Nosaltres evidentment pensam que aquesta no és la manera de governar i sobretot de governar en minoria i de

manera seriosa davant d'una crisi econòmica de proporcions molt importants.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Barceló té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. La moció que presenta el Partit Popular, tot i que fa un breu esment a la introducció del contingut de la iniciativa, la veritat és que sembla que oblida la greu crisi internacional provocada, en primer lloc, per l'esclafit dels mercats financers i que després com un efecte dòmino ha afectat tots els sectors, i que és evident que ha tengut unes greus repercussions a les Illes Balears; però jo també vull recordar per què els factors de la crisi a les Illes Balears han estat més greus probablement que a altres bandes.

El punt quart de la seva moció constata l'enorme distància entre el panorama econòmic existent a l'inici de la legislatura i l'existent al final, i la veritat és que sí, efectivament, el panorama econòmic existent a l'inici de legislatura i l'existent ara és que no tenen res a veure per diversos motius. En primer lloc per una crisi econòmica i en segon lloc per les polítiques que en aquell moment es feien, perquè jo vull recordar que les polítiques que en aquell moment s'impulsaven des del Govern afavorien precisament el creixement de les polítiques del totxo, de la construcció; afavorien l'economia especulativa; afavorien l'atracció d'empreses foranes que va suposar un allau de treballadors, incrementant la demanda de serveis, amb una administració que tradicionalment ha tengut dificultats per dur a terme els serveis públics bàsics com educació i salut; i aquesta manca de recursos públics s'ha vista encara incrementada donada aquesta demanda de serveis que es va incitar des del Partit Popular que governava en aquells moments. A tot això li hem d'afegir la balança fiscal deficitària, fruit d'un mal finançament, i en això sí que no discriminam, PP o PSOE a Madrid, governi qui governi, han fet que siguem el territori de l'Estat que més paga i que menys serveis rep. Per tant, aquella economia basada exclusivament en la construcció i el turisme, la qual cosa té efectes positius perquè ens ha duit riquesa, ens ha duit feina, ha tengut també greus efectes negatius, consum de territori, poc esforç inversor en recerca i innovació i de poca formació dels nostres treballadors. Aquest és el model econòmic que hem heretat i que tenim durant anys i anys de govern del Partit Popular.

Sempre hem dit per tant, que s'ha d'apostar per un canvi de model, sempre ho hem dit i jo crec que podem dir que en aquests moments s'han posat les bases per a aquest canvi de model. Un model que sigui més equilibrat entre els sectors, que aposti pel coneixement, per la innovació, pels emprenedors, per les activitats sostenibles i que no es basi únicament en el ciment i el turisme barat, com va passar durant anys i anys del govern del Partit Popular.

És evident que les propostes i les accions que s'han duit a terme per afrontar aquesta crisi, des del Govern de les Illes Balears s'haguessin pogut afrontar molt millor, amb un bon finançament, que no l'hem tengut, i s'haguessin pogut afrontar molt millor amb una altra herència, però sobretot també tenint més marge competencial, el marge competencial important en aquest moment és el del Govern espanyol, ja ho hem debatut altres vegades, nosaltres som crítics amb les accions que des del Govern central s'han duit per afrontar aquesta crisi, creim que són mesures que han fet el major pes d'afrontar crisi damunt els sectors més febles, s'han afavorit els bancs enfront les caixes, s'ha fet una reforma laboral i una reforma de les pensions que perjudica els pensionistes, que perjudica els treballadors, que perjudica els treballadors públics; i també s'han fet unes reformes que sobretot pretenen criminalitzar les comunitats autònomes. I això crec que vostès amb el seu discurs ja els va bé, perquè si el dèficit financer més important és el de l'Estat, entorn quasi al 80%, per què hem de posar el pes damunt les comunitats autònomes que tenen menys del 20% d'aquest dèficit del total del Producte Interior Brut, quan nosaltres tenim educació, salut i serveis socials?

Aquesta és la realitat que ens hem trobat a la comunitat autònoma de les Illes Balears i a la qual hem hagut de fer front. Per tant, jo defens la feina que s'ha fet durant aquesta legislatura, posant les bases per apostar -com deia- per les activitats d'informació i comunicació, pels emprenedors, per les empreses del coneixement, perquè els fons europeus vagin realment a projectes i inversions que ens permetin anar en aquesta línia; i no com s'havia fet anteriorment amb un model que enlloc d'afavorir l'economia productiva, afavoria l'economia especulativa. Aquesta és la realitat que ens hem trobat i, per tant, és evident que no podem donar suport a la moció que presenta el Partit Popular, llevat de la constatació que, efectivament, el nou model de finançament no resol els nostres problemes de finançament perquè és una variació damunt el model que el Sr. Aznar i el Partit Popular varen posar i les variacions damunt un model que és dolent i negatiu per a les Illes Balears, no fan més que posar pegats, millorar un poquet la situació.

Hauríem donar suport a la transacció que el PSOE proposava perquè efectivament, hi ha una petita millora, però no resol els nostres problemes de finançament i per tant, la nostra capacitat per resoldre i per afrontar aquesta situació de dèficit, aquesta situació d'endeutament que ens obliga a fer front als serveis socials, l'educació, la salut, l'economia productiva i fer-ho amb uns recursos minsos, minvats i amb una greu crisi econòmica i social que fan que baixin les recaptacions que en aquest moment té el Govern de les Illes Balears i que, per tant, baixa de manera important el nostre marge d'actuació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Barceló. El proposant vol fer ús de la paraula? Supòs que sí.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Amb el breu temps que me correspon intentaré donar resposta a algunes coses que s'han dit en divers to i de diversa manera. Les tres intervencions han estat molt interessants i molt il·lustratives de la manera de pensar dels diputats o dels grups que han intervingut. En primer lloc faré una matisació, jo no pujo aquí, encara que sigui una acusació fàcil de fer, a fer un exercici de demagògia; jo pujo aquí a explicar el meu punt de vista, el punt de vista del Grup Parlamentari Popular d'una forma seriosa i reflexiva, encertada o no encertada, veritat o no veritat, però no demagògia ni inventar coses, sinó contar les coses com les veim.

El diputat que ha sortit ha posat un bon exemple de coses bones i coses dolentes. Efectivament, s'ha inaugurat, cosa que m'alegra molt, l'ampliació de l'institut de Ciutadella, pràcticament el desdoblament de l'institut de Ciutadella, jo vaig tenir l'honor d'aprovar el projecte, d'impulsar les obres i d'arrencar aquella obra que ha estat llarga, com els fets demostren, perquè és una obra molt gran i molt important per a Ciutadella. I m'alegra molt que l'hagi acabat el govern que sigui, aquest, el que vengui després o qualsevol altre, perquè l'important és que aquestes obres es facin per a bé dels ciutadans.

Jo no estic en contra de l'endeutament, jo no estic en contra que ens endeutem per fer instituts. A més, avui jo pràcticament d'endeutament no n'he parlat. La meua crítica era al dèficit, no a l'endeutament, em comprèn?, que ens endeutem per fer un institut o per fer un centre necessari per a qualsevol activitat econòmica important per a les nostres illes em sembla bé, el que no tenc tan clar és que el dèficit que s'assumeix quasi amb valentia i amb una certa felicitat i s'oblida la cara amarga que té aquest dèficit, que és que els ciutadans hauran de corregir aquest dèficit amb el seu esforç i amb la seva feina, això és el que no em pareix bé que s'oblidi. Per tant, no m'he referit a l'endeutament, l'endeutament em pareix bé.

Jo crec que qualificar la nostra activitat d'irresponsabilitat perquè aquí s'estableix una veritat, que és que en temps de certa bonança econòmica no s'han d'endeutar les institucions, em pareix una teoria que com a doctrina pot existir, però que a la realitat no existeix. L'activitat privada no construeix les grans infraestructures públiques, si no es financen mitjançant doblers públics i endeutament de tots aquells que durant anys gaudiran d'aquella instal·lació, naturalment està plenament justificat en qualsevol època fer aquests tipus de creixements, no de la forma tan desmesurada com ha fet aquest govern, això sí que ho crític, l'endeutament desproporcionat i exagerat, quan aquí es deia que l'endeutament s'havia de limitar i s'havia de contenir.

I després hi ha una altra cosa que no puc acceptar perquè és vertaderament inacceptable. És a dir, la culpa que no s'hagin fet els pressuposts no és de l'oposició, estam d'acord amb això o no? La culpa que no s'hagin fet els pressuposts no és de l'oposició, perquè acabarem tenint la culpa que no s'hagin fet els pressuposts. Acabarà sent culpa nostra que perquè un dia no férem una moció de censura i la guanyàrem, ara vostès tenen el dret a no fer els pressuposts. No senyors! Vostès tenen l'obligació de fer els pressuposts i no els ha donat la gana, i ho ha dit molt bé el representant de Convergència per les Illes, tenen l'obligació de fer els pressuposts, de dur-los a la cambra i de discutir-los a la cambra, i si no els poden aprovar se n'han d'anar a ca seva! Aquesta és la realitat de coses, vostès volen viure aquí a mitges aigües! Home!

(Aplaudiments)

Efectivament, ho ha dit molt bé el Sr. Melià. Vostès aquí sobre el tema dels pressuposts varen protagonitzar una fuga, ni el Gran Houdini era capaç de llevar-se d'enmig com s'hi varen llevar vostès. Vostès varen fer una reunió, a la que jo vaig assistir, a més, surrealista, per no fer els pressuposts i per donar la culpa a l'oposició que vostès no podien fer els pressuposts, però si vostès no podien fer els pressuposts el que havien de fer era anar-se'n a ca seva, presentar una moció de confiança i si no la guanyaven anar-se'n a ca seva. Vostès el que han volgut és governar a qualsevol preu, bé, a qualsevol preu, no sé si ho podem dir amb tota seguretat, a qualsevol preu, a preu cert, algun dia tot això també s'aclarirà a algun jutjat d'instrucció, però bé, vostès el que volien era governar, aquesta és la realitat de les coses.

I acab amb el tema de la darrera intervenció, que és el tema de sempre, economies especulatives, negocis especulatius. Jo em deman, no ho deman a ningú, Sra. Presidenta, ho deman a la Sala de les Cariàtides, quantes de les 3.000 empreses que han tancat eren especulatives a les Illes Balears? Quatre, cinc, sis? I les altres 2.900, què eren? Eren empreses de gent normal que intenta fer negocis normals i sortir endavant i aquests han hagut de tancar i molts d'autònoms que han hagut de tancar. És molt fàcil des d'una tribuna del Parlament fer aquesta divisió entre que el d'abans era molt dolent i el d'ara és molt bo. Això d'ara és un desastre, home!, el d'ara és un desastre o no s'adonen que el d'ara és un desastre, no se n'adonen?

(Alguns aplaudiments)

En fi, senyores i senyors diputats, dir que hem de canviar de model econòmic, jo hi puc estar d'acord, hem d'evolucionar cap a un altre model econòmic, però avui l'alegria en aquesta comunitat és perquè el turisme anirà bé perquè les coses van malament al Magrib. Aquesta és la realitat darrera de la nostra economia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Fiol, ha d'acabar.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Acab, Sra. Presidenta. Aquesta és la realitat darrera, les coses aniran un poc millor enguany perquè hi ha gent a qui li va molt malament a altres bandes. Hem d'evolucionar cap a un altre model, però això exigeix temps i exigeix moltes decisions, i jo no dic que no s'hagin preses, se n'han preses segures en la bona direcció, però per descomptat no a bastament.

I l'assumpte del dèficit també vostè diu que només és de les comunitats autònomes, no, naturalment, la ministra d'Economia té l'obligació de fer-nos veure que hem de corregir el nostre dèficit, això és un fet, però també ha de corregir el seu dèficit l'Administració de l'Estat, això és un fet.

En definitiva, Sra. Presidenta, i acab agraint la seva generositat com sempre, aquest govern està veritablement esgotat, aquest govern està acabat, aquest govern no ha sabut atendre les necessitats econòmiques dels ciutadans de les Illes Balears i, per tant, no queda més solució que un canvi que ja es pot veure en un futur molt immediat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Acabat el debat passarem a votació i demanaria si algú vol votació separada.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, presidenta, demanam votació separada, seria per part nostra en tres blocs: els punt 1 i 6 un primer bloc; els punts 2, 3 i 5 un segon bloc i el punt 4 un tercer bloc.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

El Partit Popular accepta aquesta votació? Molt bé.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sra. Presidenta, nosaltres demanam votació separada del punt número 3.

LA SRA. PRESIDENTA:

Punt número 3, molt bé. Doncs així faríem quatre votacions: 1, 6; 2, 5; 4 i 3. És així?

Primerament passarem a votar els punts 1 i 6. Passam a votar i votam.

Vots a favor, 27; en contra, 25, i 3 abstencions.

(Aldarull a la sala)

Passam ara a votar els punts 2 i 5. Passam a votar i votam.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Vots a favor, 30; en contra, 25.

I passam ara a votar el punt número 3. Passam a votar i votam.

(Alguns aplaudiments)

Vots a favor, 37; en contra, 18.

I la darrera votació serà la que correspon al punt número 4. Passam a votar i votam.

Vots a favor, 27; vots en contra, 27.

Per tant, repetirem la votació, ja ho saben.

Repetim la votació del número 4. Passam a votar i votam.

27 a favor i 28 en contra. Per tant, aquest punt queda rebutjat.

III.2) Moció RGE núm. 807/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de transport, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6501/10.

Passarem ara a debatre la Moció RGE núm. 807/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria de transport, derivada de la Interpel·lació 6499/10.

En nom del Grup Parlamentari Popular, per defensar la moció, té la paraula la Sra. Sandra Morell. Sra. Sandra Morell, té deu minuts.

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Presentam avui la moció derivada de la interpel·lació de dia 22 de febrer per tal que aquest parlament manifesti el seu parer sobre el que ha estat la política en matèria de transport de les nostres illes aquesta legislatura que ja està a punt d'acabar. Després dels nombrosos anuncis que va fer el Govern fa quatre anys sobre que aquesta seria la gran legislatura del transport públic, hem de ser conscients del que s'ha fet i del que s'ha deixat de fer per millorar el panorama de transport a la nostra comunitat. Vàrem analitzar en profunditat els fets a la interpel·lació de fa quinze dies i allà vérem com s'han deixat d'executar grans projectes necessaris i demandats per la ciutadania, és per això que avui presentam sis punts que creim necessaris per constatar i, a la vegada, assegurar el compliment d'alguns objectius mínims per als dos mesos que queden.

El punt número 1 de la nostra moció rebutja el fet que la Conselleria de Mobilitat no respecti els acords aprovats pel plenari d'aquest parlament així com pel plenari del Consell Insular de Mallorca i pels ajuntaments sobre decisions que afecten actuacions de la conselleria. Hem vist en massa ocasions com la conselleria ha deixat de banda totalment les demandes dels plenaris dels ajuntaments implicats que requerien una determinada actuació en el seu territori i que han estat oblidats per part de la conselleria, bé negant la consecució de la millora o bé fent-la d'esquena totalment a allò que els veïnats demanaven. Això ha passat quan es varen obviar les decisions unànimes del plenari de l'Ajuntament d'Alcúdia, en referència al traçat per fer arribar el tren fins a la localitat, que finalment no s'ha volgut fer. Ha passat també a Inca, obviant diversos requeriments del plenari que per unanimitat demanaven el soterrament de les vies del tren al pas pel municipi. Ha passat també a Sineu on també s'ha obviat la petició del soterrament de les vies. Ha passat a Manacor, amb exactament el mateix tema provocant que el tren de Palma no s'uneixi amb el d'Artà. I ha passat i passa a Palma, com veurem al punt número 2.

Cada actuació que dugui a terme la conselleria hauria d'haver tengut en compte decididament els acords institucionals i les competències que altres corporacions públiques puguin tenir en allò que el Govern pretengui implantar i hauria d'haver coordinat la seva actuació amb la resta d'institucions per tal d'assegurar-se una participació activa en els òrgans de decisió d'aquestes iniciatives, però això no s'ha volgut fer. Hem vist com la conselleria repetia aquesta actitud també de banda a banda a institucions sobiranes com el consell insular o com el plenari d'aquest parlament. Creim que és intolerable que sistemàticament la conselleria vagi de banda oposada al que requereix la sobirania popular i actuï d'esquena a la ciutadania. En un sistema democràtic actuar d'esquena als manaments populars no hi té cabuda i esperam, per part de la conselleria, una rectificació d'aquesta actitud, a la qual encara són a temps.

El punt número 2 diu que el Parlament de les Illes Balears insta la Conselleria de Mobilitat a complir l'acord del Ple, de dia 21 de desembre de 2010, relatiu a la paralització de totes les actuacions d'implantació del tramvia de Palma. En aquella moció es va acordar manar a la Conselleria de Mobilitat que paralitzés de forma immediata totes les actuacions que du a terme en relació amb el desenvolupament del tramvia de Palma. És totalment redundant que haguem de veure'ns obligats a demanar que es compleixi un punt d'una moció que ja està aprovada, perquè la conselleria ja ho hauria d'haver fet, però lluny d'haver començat aquesta paralització el director general de Mobilitat ja anuncià l'any passat que a pesar dels acords del Ple de l'Ajuntament de Palma es continuaria desenvolupant el tramvia de Palma, i es queda tan tranquil. I encara és més greu que el conseller de Mobilitat asseguràs aquí, en aquesta tribuna, fa quinze dies que continuarien amb la tramitació del tramvia de Palma, i es queda tan tranquil. Aquesta actitud és intolerable i a més no hi té cabuda en el nostre sistema democràtic, així que els brindam una nova oportunitat, que ja n'han tengut massa, per complir els manaments parlamentaris i complir amb el que el poder legislatiu dicta a l'executiu.

El tercer punt té a veure amb la implantació d'una important inversió de 443 milions d'euros provinent del conveni ferroviari amb l'Estat que perilla per manca de compliment dels objectius fixats per cobrar aquesta quantitat. Després dels anys que ha costat aconseguir aquesta inversió seria ara totalment intolerable perdre els doblers precisament per culpa del nostre govern, per culpa que el Govern de les Illes Balears no ha satisfet el grau de compliment i no ha executat les inversions suficients per cobrar la quantitat íntegra, ja som a la darrera anualitat i d'aquest conveni dels 443 no han arribat ni la meitat. Rebutjam totalment aquest fet de posar en perill les inversions de l'Estat que tanta falta ens fan, precisament per la manca de gestió i instam la conselleria perquè trobi la fórmula per assegurar que rebrem la quantitat íntegra que fou pactada el 2008.

El punt 4 té a veure amb allò que explicàvem al punt segon, sobre la redundància de tornar a manar al Govern que compleixi amb els acords aprovats legítimament per aquest plenari. Aquesta és la tercera vegada que en menys de sis mesos es requereix la conselleria perquè realitzi una auditoria jurídica i tècnica de les obres del tren de Manacor, i la conselleria continua sense complir. Li ho mana la proposta resolució número 20, aprovada en sessió plenària de dia 7 d'octubre de 2010, i li ho mana el punt 1 de la Moció RGE núm. 5409/10, aprovada pel plenari de dia 9 de novembre de 2010. I aquest és el tercer intent, nova reiteració que feim, que fa aquesta cambra, perquè compleixi i faci aquesta auditoria que bé mereix una obra tan gran i tan important com és el tren a Manacor. Els problemes de seguretat que ha donat aquesta línia han estat molt greus en diferents trams, i la conselleria només ha optat per un estudi de 150 mil euros que queda molt lluny d'aquelles milionades que sí s'han volgut gastar per auditar el metro o les carreteres d'Eivissa. No entenem per què les obres fetes per l'anterior govern mereixen auditories milionàries i a l'única obra que va fer el primer pacte d'esquerres, una obra que ja ha donat problemes greus, com és el tren de Manacor, ni tan sols es plantegen fer una auditoria exhaustiva que revisi la instal·lació completa. És hora que es replantegin aquesta actitud, rectifiquin i facin aquesta revisió exhaustiva que assegurin un transport més segur per al tren de Manacor.

El punt cinquè fa referència a un fet que ja hauria d'estar més que superat a les nostres illes i que es presumeix que funciona amb total normalitat, idè no és així. A aquestes alçades encara ens adonam que en aquest cas en absolut no és així. Fa una setmana va aparèixer a un mitjà de comunicació una denúncia per parts dels ciutadans d'Eivissa que es queixaven que una companyia aèria de baix cost es negava a aplicar el descompte de resident en alguns trajectes a les Illes. Aquesta denúncia ja és reiterada i és deure tant del Govern balear com del Govern de l'Estat rebutjar enèrgicament aquest fet i fer complir fidelment la normativa. Des del ministeri reconeixen que no bonificar els bitllets als residents és il·legal i animen els passatgers que vulguin reclamar que es dirigeixin a l'Agència Estatal de Seguretat Aèria. Aquesta recomanació no és suficient. Ens demanam què fa el Govern central i l'autonòmic per fer complir les bonificacions dels bitllets?, què fa el Govern per minvar el cost de la doble i la triple insularitat?, quin seguiment es du sobre el compliment de la llei? Instam ambdós dos governs que prenguin cartes en l'assumpte, que a hores d'ara ja hauria d'estar superat, i facin alguna cosa per fer complir amb els descomptes.

El darrer punt de la moció fa referència als principals objectius que es va marcar aquest govern per millorar el transport de les Illes. Entre els partits que donaven suport i estabilitat a un govern d'esquerres es va signar un pacte de governabilitat que ha estat àmpliament incomplert i que preveia escometre les següents infraestructures: fer arribar el tren a Alcúdia, fer arribar el tren a Artà-Cala Ratjada, una línia pel Migjorn de Mallorca, un tramvia a l'aeroport, un tramvia per a la Badia de Palma i un tramvia per les badies del nord de Mallorca. D'aquests punts no hi cap d'escomès en totalitat, i d'alguns ni tan sols se n'ha sentit parlar aquesta legislatura, com és d'una línia per al Migjorn de Mallorca o un tramvia per a les badies del nord de Mallorca, però, dels que hem sentit parlar, tampoc no s'han realitzat, segons aquests objectius, el tren a Artà no arriba a Cala Ratjada, ni té continuïtat amb el tren que ve de Palma; el tren d'Alcúdia ja hem vist la negativa total del Govern a fer-lo si no passava per on ells deien no hi havia tren; el projecte del tramvia de Palma no és ni projecte ni té finançament i es fa d'esquena totalment al que la ciutadania demana.

A poques setmanes d'acabar la legislatura feim balanç del que ha estat la política de transport d'aquest govern i només destaquen les mancances i les deficiències d'un servei que podria haver millorat aquests quatre anys. El temps s'acaba i ja no queda opció per a més, els fets són caparruts i parlen per si mateixos i només queda que el Govern rectifiqui algunes actuacions que sí encara té temps de fer-ho. Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari Mixt? No hi ha intervencions.

(S'escolta de fons el Sr. Rodríguez i Barberá que diu: "Estamos sin Gobierno, es una vergüenza")

Sr. Rodríguez, per favor.

Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, Sr. Llauger. Sr. Llauger, té la paraula.

(Aldarull i remor de veus)

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Moltes gràcies. Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades. Amb aquesta moció que presenta avui el Partit Popular tornam al joc que feia unes setmanes que teníem abandonat de la reprovació de consellers, un joc que entreté molt al Partit Popular i si avui es consumàs aquesta proposta de reprovació, no sabem com acabarà, perquè no sabem el sentit dels vots de tots els diputats del Grup Mixt, el Sr. Vicens crec que passaria a encapçalar la classificació de consellers reprovats, perquè avui, en el cas que aquesta reprovació s'aprovàs, en sumaria dues, jo crec, perquè el punt sisè de la moció proposa reprovar-lo dues vegades, d'un sol cop dues vegades.

La primera reprovació ja és sorprenent, és per incomplir el pacte de governabilitat signat a principi de legislatura pel que fa a política de mobilitat, i dic que és sorprenent que el Parlament de les Illes Balears pugui reprovar un conseller per no complir un programa d'acció subscrit entre forces polítiques. En qualsevol cas, això és una cosa que ha de jutjar la ciutadania, nosaltres rebutjam la idea que hi hagi un incompliment dels acords subscrits. La moció del Partit Popular parla de l'incompliment de les principals idees o de les principals actuacions o de les línies principals en política de mobilitat, i nosaltres defensam que sí hi ha hagut un compliment.

En aquell document es parlava, en primer lloc, de donar un impuls al tren, al tramvia, de donar un impuls en general a la mobilitat sostenible, i aquest impuls hi ha estat, aquest impuls s'ha traduït, per exemple, en dades com l'increment en un 16% dels usuaris del tren en aquesta legislatura; s'ha traduït en un conveni ferroviari que no havia existit amb anterioritat; s'ha traduït en obres concretes com és el desdoblament entre Inca i S'Enllaç, l'electrificació, la millora del servei; s'ha traduït també en la qüestió del tren-tram entre Manacor i Artà, del qual en podem parlar amb detall i que està en aquest moment en una fase d'execució avançada; s'ha traduït en inversió, en seguretat, en sistema tarifari, en millora també del transport per carretera, en millora en intermodalitat, per no parlar de la feina i dels recursos que s'han hagut de destinar a al que podem anomenar problemes heretats com és el metro inundable.

L'altra gran línia de compromís que aquest pacte de governabilitat esmentava pel que fa a la mobilitat és la qüestió de la cogestió aeroportuària, i en aquest terreny crec que el Govern ha fet totes les passes que estan en les seves mans, naturalment és una qüestió on no tot està en les seves mans. El Govern ha tengut una actitud de reclamació, de tramesa de propostes sempre en la línia de reclamar la cogestió, de reclamar descentralització, de reclamar tractament diferenciat per a les Illes.

La segona reprovació que se'ns proposa se centra en la qüestió del tramvia de la Badia de Palma. Es veu que de totes les coses mal fetes que ha fet aquest conseller, aquesta és especialment greu perquè aquesta se singularitza en aquesta petició, de ser el motiu de la reprovació. Se'ns diu a més que la reprovació ve motivada per continuar en aquest projecte tot i tenir el mandat en contra d'aquest plenari.

Sra. Morell, el Parlament fa lleis, el Parlament controla l'acció del Govern, el Parlament també té una funció d'orientació política adreçada al Govern i a altres institucions fins i tot, però no dóna mandats respecte d'actuacions concretes del poder executiu. Ha repetit a més aquesta paraula "mandat" o "ha manat", fins i tot ha dit -i és una cita textual d'allò que ha dit en la seva intervenció- "el que el poder legislatiu dicta al poder executiu". El poder legislatiu no dicta actuacions al poder executiu. Crec que això és una confusió de repartiment de papers entre les institucions, també hi ha, aquí al fons, una confusió política sobre què ha de fer l'oposició davant un govern en minoria.

Davant un govern en minoria l'oposició pot fer dues coses: una és posar una moció de censura per donar pas a un govern alternatiu i una altra és fer l'oposició tant dura com vulguin, però fer oposició, però el que no podem pretendre fer és governar a cops de proposició no de llei perquè governar a cops de proposicions no de llei no es correspon amb el marc que ens tenim plantejat.

En qualsevol cas...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Feliu, per favor. Sra. Feliu, per favor, deixi continuar el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

A mi no em molesta, en qualsevol cas.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Llauger, per favor, centri's i no es deixi despistar.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Dic que no em molesta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Feliu, per favor, deixi intervenir el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

En qualsevol cas, sobre el tema del tramvia ens sembla sorprenent que sigui motiu de reprovació allò que no és altra cosa que complir el Pla director sectorial de transports que va ser impulsat pel Partit Popular i va ser aprovat per unanimitat en aquesta cambra.

Amb això puc enllaçar amb el punt segon de la moció que tracta sobre el tramvia i li vull recordar, Sra. Morell, que si el que volen és que no hi hagi aquest tramvia el camí raonable és impulsar una modificació del Pla de transports, un procediment que s'hauria de subjectar a allò que determina la Llei d'ordenació territorial amb els tràmits pertinents, amb les informacions públiques, amb les garanties, amb qualsevol cas -i repetesc la frase anterior- un projecte que està al Pla director sectorial de transports no es pot llevar amb una proposició no de llei per molt que estiguem en campanya electoral.

En qualsevol cas per a nosaltres, ja ho vàrem dir en una altra ocasió amb motiu d'un debat sobre aquesta qüestió, és un projecte bo, és un projecte que s'ha fet amb rigor, que s'ha fet amb diàleg, que s'ha fet amb transparència i pensam que un nou consistori que arribàs a Palma amb la bandera de la supressió d'aquest tramvia seria una desgràcia per a la ciutat.

Pas ara al punt primer, perquè he començat pel sisè que és la reprovació i he enllaçat amb el segon, ara sí que intentaré seguir l'ordre amb els minuts que em queden. Pas al punt primer que parla que no s'han respectat els acords del ple del consell i dels ajuntaments.

Aquesta conselleria, aquest govern, entenem que ha respectat i ha tengut en compte tots els posicionaments de totes les institucions, però voldria repetir-li que ho ha fet des de la claredat respecte de quines són les competències en cada matèria i quines són les funcions de cada institució per a cada actuació. Una acció de govern no es dicta amb PNL, amb proposicions no de llei.

Respecte dels ajuntaments, ha esmentat alguns casos, a Inca, a Alcúdia, a Manacor, a Artà. En el cas d'Alcúdia ho hem repetit moltes vegades, la posició del Govern va ser no voler fer una cosa contra el parer de l'ajuntament, per tant va ser de tenir en compte la posició de l'ajuntament. Ara bé, el que no va fer és fer-ne una altra que anava en contra de tots els informes i tots els criteris fets des del punt de vista territorial i ambiental.

En el cas del trajecte entre Manacor i Artà no hi ha hagut desacord ni amb l'Ajuntament de Sant Llorenç, ni amb l'Ajuntament d'Artà ni amb l'Ajuntament de Son Servera i en el cas de Manacor per saber si hi ha hagut acord o no, primer hauríem de saber quina és la posició de l'Ajuntament de Manacor perquè no sabem, a hores d'ara, si volen el soterrament que en algun moment han defensat, si volen un trajecte per fora que en algun moment han defensat o si volen acceptar un tren-tram en superfície amb algunes modificacions que també ara sembla que volen defensar. Si primer ells saben quina és la seva posició després podrem intentar posar-nos d'acord.

Respecte de les actuacions que ha citat de soterrament a Santa Maria, a Inca, ja hem repetit altres vegades en comissions que no hi estam en contra, que hi ha primer una qüestió de recursos, una qüestió de recursos evident, no sé si la Sra. Morell pujarà aquí a comprometre's que la propera legislatura si és govern faran totes aquestes obres, voldria que fos tan valenta de fer-ho, que hi ha una qüestió de recursos evident, però hi ha una altra qüestió: que hi ha molts de municipis que demanen soterraments o coses semblants a soterraments -Inca, Sineu, Marratxí, Pont d'Inca, fins i tot dins Palma es demana el soterrament del tren de Sóller per Eusebi Estada-, crec que en aquest cas el que seria necessari seria fer un plantejament global i dir quins són els prioritaris i de quins recursos es disposa.

El punt... un moment, el punt tercer també el votarem en contra. Entenem que el Govern ha executat una gran quantitat de projectes dels que formen part del conveni, ja ha parlat del desdoblament entre Inca i S'Enllaç, de la millora de (...), electrificació, d'allò que ja s'ha fet del tren-tram entre Manacor i Artà, ha fet rehabilitació d'estacions, ha adquirit unitats noves i ja ha adjudicat o executat obres per un valor de prop de 300 milions d'euros i continua fent feina per a la resta de les obres

que estan al conveni. Per tant, per part del Govern de les Illes Balears o per part de l'acció del govern de les Illes Balears no es perdrà cap euro del conveni.

Punt quart, em queden quaranta segons per a dos punts, per tant rapidíssimament, respecte a la auditoria, la primera notícia és que el tren entre Inca i Manacor torna a funcionar i si s'ha tardat en el temps, ho entenem necessari per fer les coses bé.

El Govern respecte de l'accident que hi va haver ha actuat amb diligència, ha actuat amb transparència, ha actuat en col·laboració amb la justícia. Per tant, entenem que no hi ha lloc a cap auditoria tècnica perquè s'han fet tots els estudis necessaris per a una bona reparació i per determinar les causes i respecte a una auditoria jurídica entenem que, des del moment en què es col·labora amb la justícia i en què hi ha un cas obert al tribunal respecte d'aquest accident, tampoc no hi ha lloc a aquesta demanda.

Em queda finalment el punt cinquè, ja fora de temps, li vull dir ràpidament que aquest és l'únic punt que si vostès admeten una votació separada, el volem votar favorablement. Efectivament, hi ha una companyia que no aplica de manera correcta el descompte a residents, és una companyia que ha tengut diverses denúncies per part de diverses instàncies per pràctiques contràries a la lliure competència. El Govern ja s'ha adreçat a la Direcció General d'Aviació Civil, que ja coneix aquestes irregularitats i ja ha tengut una actitud d'exigència perquè es prenguin les mesures oportunes, en qualsevol cas vull recordar que l'administració competent no és Govern de les Illes Balears, sinó el Govern de l'Estat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Per part del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Boned, té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, bé, d'entrada el que crec que hem de deixar ben clar és que el títol d'aquesta moció, així com el títol de la interpel·lació anterior, crec que està clarament equivocat, no sé si intencionadament o no, però està equivocat perquè vostès interpel·laren en el seu moment al Govern en política de transport i avui presenten una moció sobre política de transport quan en realitat l'únic que els interessa és la política i la gestió que fa aquest govern en tren i en tramvia perquè no els importa res més a vostès, només els interessa això.

Molt clarament han quedat retratats perquè està clar que la política de transports del Govern no els importa gens. El que fan és aprofitar una circumstància i un moment per intentar... i amb un argument i un motiu partidistes, egoistes i per tant també allunyats d'allò que realment preocupa aquesta societat, vostès parlen d'allò que creuen que els pot donar rendiment electoral: el tren a Mallorca i el tramvia, res més. Tot allò altre a vostès, totes aquelles qüestions relacionades amb transport en altres qüestions que no són ni tren ni tramvia ni aquelles necessitats que tenen altres illes que no són Mallorca, a vostès no els importa ni poc, ni molt, ni mica.

Prova d'això és que vostè mateixa, Sra. Morell, en la interpel·lació va utilitzar pràcticament el 90% de la intervenció en això, tren i tramvia; avui, dels sis punts d'aquesta moció, cinc són de tren i tramvia i un sol punt parla d'una altra cosa i a més és un tema al qual fan incidència. Crec que no tenim cap problema a votar-lo a favor perquè els primers que varen actuar al seu moment va ser el Govern denunciant una situació que cada vegada que s'ha constatat que no es complia allò a què estan obligades les companyies aèries, ho ha denunciat i ha fet tot allò que s'havia de fer.

Miri, crec que podem anar per punts també, per parts als punts. Parlen al primer punt que no hi ha respecte als acords institucionals d'altres administracions i fan referència a la necessitat d'aturar el projecte del tramvia, a problemes al pas del tren-tram de Manacor, al projecte del tren a Alcúdia, entre d'altres, d'algun en parlarem després perquè hi ha punts que parlen concretament d'això, per exemple del tema del tramvia. Però tren-tram de Manacor: el primer que haurien de fer és decidir des de l'administració, en aquest cas de l'Ajuntament de Manacor què vol fer perquè diuen una cosa i després diuen l'altre i al final estan indecisos sobre si la darrera proposta s'ha de fer d'una manera o si s'accepta o si no s'accepta.

Per tant, anem aclarint qüestions. Tema tren Alcúdia, és clar, vostès diuen "no es fa cas a l'administració i es passa per damunt", algú fins i tot ha utilitzat la paraula "dictadura" aquí, però potser si ho estudien detalladament veuran que sí, que es té en compte l'administració perquè a l'Ajuntament es proposava un traçat que des del punt de vista del Govern afectava indrets protegits i els podria posar en perill i no era acceptable i proposava un traçat alternatiu que no va acceptar l'ajuntament. Per això, el Govern, què fa fer? No executam això perquè no hi ha acord precisament institucional i el que farem serà desviar el pressupost que està previst per a això a altres projectes dins la conselleria. Això està molt clar. Per tant, si es respecten o no els acords, crec que ho hauríem de mirar més detingudament.

Crec que -com també li ha dit el Sr. Llauger- el que intenten no és tan sols governar estant a l'oposició sobre la base de proposicions no de llei, de mocions i d'interpel·lacions, sinó que fins i tot intenten, des de les administracions de fora del Govern a les quals governen també condicionar o gestionar el pressupost del Govern i això és un tant complicat.

Punt dos, aquí parlen del tramvia, li he de dir que això sí que ja és demagògia pura del Partit Popular, Sra. Morell, demagògia pura perquè el que realment... Vostè parlava que el Govern manté una actitud intolerable, crec que el que realment és intolerable és l'actitud del Partit Popular en aquest tema perquè hi fa pura demagògia. Aquest tramvia que ara rebutgen, que no els agrada, el va incorporar el Partit Popular al Pla director sectorial de transports. Què passa? Que allò que reclamaven i a més incorporaven en un document important com és el pla director, ara no ho volen i reclamen a aquest govern que no tengui en compte aquest pla director i no només això, sinó que a més a més actui en la mateixa prepotència amb què ho feia el Partit Popular en la passada legislatura en què, per exemple, no diu res aquell pla director d'un metro, però a vostès els és igual.

Tramvia, no el feren, però un metro del qual no es parlava sí el feren i a més trobaren finançament, per cert la conselleria en aquell moment anava plorant per les cantonades a totes hores reclamant finançament, que no en tenia, i anunciant que no faria res en tren perquè Madrid no aportava ni un euro. Efectivament ho va complir, no va fer res en tren, ni en tren ni en tramvia, va fer en metro, això sí, aquí sí que va trobar finançament i així el va fer i així el va deixar.

Punt tres, conveni. Sembla que els sap greu, l'existència d'un conveni de 443 milions d'euros, sembla que els sap greu, sí. Sí perquè a més no tan sols discrepen en si és bo o si és dolent, sinó que a més a més -ja ens hi tenen acostumats- manipulen xifres i diuen "només han fet això, trenta i no sé quants milions", miri, entre allò que està executat, licitat, en marxa i pendent d'iniciar hi ha compromesos prop de 300 milions d'euros. A vostès, els agrada o no els agrada, però això és així, i hi són gràcies al fet que hi ha un conveni de 443 milions d'euros, abans el que s'havia d'executar i es podia finançar amb conveni era zero euros, per això no feren res, absolutament res. Per tant, crítiques, crec que són gratuïtes i es fan en el moment en què es fan i per allò que es fan.

El punt quatre fa referència al tren a Manacor. Miri, he comentat algunes coses sobre això. En concret ara reclamen una auditoria perquè hi ha greus problemes en aquesta línia, hi són ara, sembla ser, però obliden que estigueren quatre anys governant, abans d'aquests quatre en què hi ha estat aquest govern, i que la seva obligació era també fer una auditoria tècnica si era el cas, i comprovar que tot estigués en ordre, però no els preocupava gaire. Hi va haver algun problema i l'esmenaren sense necessitar cap tipus d'auditoria tècnica; continuaren tirant endavant. No tan sols tiraren endavant, sinó que a més executaven obres, obres que possiblement després tengueren les conseqüències que tengueren perquè es feren obres en línies de tren que després, aprofitant infraestructura feta per a una cosa que no tenia res a veure amb el que després es va fer servir... i després vénen els accidents que vénen quan un utilitza murs de contenció quan no són de contenció com a mur de contenció. Vostès, això no ho tingueren en compte.

Miri, aquest és un petit detall, per tant, auditoria tècnica, sí, també feia falta en el seu moment i vostès no varen fer absolutament res. Tot el que hi ha de problemes i d'accidents en aquest moment està en mans dels jutges i si hi ha responsabilitats, si s'han de passar comptes, es passaran al seu moment.

Punt cinquè, ja li ho dic, hi estam d'acord, no hi ha cap problema, tot allò que s'hagi de reclamar quant al descompte de residents es continuarà fent, perquè ja s'ha fet.

El punt sisè, com deia el Sr. Llauger, aquest esport, ja ho és per al Partit Popular, de reprovar consellers, idè miri, un més, aquí el tenim. Ja li he dit què hi havia sobre el tramvia de Palma que reproveu i crec que el mateix conseller en la interpel·lació va donar totes les explicacions que eren necessàries sobre tot allò que es fa, que s'ha fet i que existia com a compromís programàtic i què s'ha fet i sobre el que no s'ha fet, el perquè no s'ha fet.

En qualsevol cas, tornaré al principi, Sra. Morell. En tren els preocupa, el tramvia ara també, abans no, però la intermodalitat no els preocupa gens; transport entre les illes, no els preocupa gens; els problemes i les necessitats que tenen les altres illes que no siguin Mallorca, no els preocupa gens.

Vostè pot riure, però agafi la seva moció, Sra. Morell, agafi-la i digui'm, llevat d'aquests temes de tren i tramvia de Mallorca, què reclama en nom del Partit Popular que esmenen problemes de Menorca, d'Eivissa, de Formentera i d'altres sistemes de transport de Mallorca dels quals ni en parlen ni els interessaven absolutament gens.

Demagògia pura, interès electoralista. El moment els va bé, però no és més que això, pura demagògia.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. Sra. Morell, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta. La veritat és que la capacitat de demagògia i de manipulació dels grups que donen suport al Govern és de cada vegada més sorprenent. Sembla mentida que jo encara em sorprengui! No puc entendre com encara em sorpren, idè em sorpren. És increïble la quantitat de mentides que diuen aquí!, tenen la cara de sortir aquí a dir una quantitat de mentides impressionants!, impressionants! Els preocupa que no hagin posat un punt en referència al transport de Menorca i d'Eivissa? El puc afegir ara mateix si el volen: "Reprovam la conselleria perquè no ha fet absolutament res per millorar el transport a les illes.

(Petit aldarull a la sala)

(...) "Facilíssim!, m'ho posen així de fàcil. M'he centrat en els punts en els quals alguna cosa podem parlar, però en les punts en què no s'ha fet absolutament res és facilíssim posar un punt o sigui que..."

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

LA SRA. MORELL I CUART:

...seria molt fàcil posar un punt d'aquesta categoria.

Ens diuen que no saben la postura de l'Ajuntament de Manacor. L'Ajuntament de Manacor ha reflectit aquesta postura en un plenari, en una sessió plenària i en un acord plenari signat on posen la seva postura, però de totes maneres no sé com es preocupen tant de l'Ajuntament de Manacor i de la seva postura, tanmateix no els interessaven les postures dels ajuntaments, està claríssim!

No els importa la postura de l'Ajuntament de Palma, ni del d'Inca, ni del de Sineu, ni del de Santa Maria, no els importen, no sé quina defensa tenen ara tan grossa per saber quina és l'opinió de Manacor, quan la saben, perquè hi ha un plenari que ho diu, quan tanmateix no fan cas a cap ni un dels ajuntaments quan donen la seva opinió sobre un transport que passa per les seves illes i que els mou tot el territori. O sigui que aquesta doble vara de mesurar, no sabem una postura, la saben perquè és pública. No la saben perquè no la volen saber, tanmateix no li faran ni cas, en absolut, no fan cas a cap ni una d'elles.

Em parla del conveni ferroviari. I tant que aplaudim que hi hagi un conveni ferroviari, el que hem criticat és que els 443 milions d'euros no serveixen absolutament per cobrir les necessitats de què parlàvem de 2.069 milions d'euros que tots aquí, per unanimitat, vàrem demanar al Govern central, que representa un 2% del pla estatal i que benvinguts siguin 443, per arribar a 2.000 en falten molts, però benvinguts siguin els 443. La nostra crítica és que no s'executin els projectes per cobrar aquests 443. I la xifra total no arriba ni a la meitat, la rebuda fins ara; el que és intolerable és que perdem aquests doblers per culpa del Govern de les Illes.

I si el Sr. Conseller em vol assegurar que els 443 milions d'euros íntegres els cobrarem, jo l'aplaudiré i n'estaré molt contenta, encara que no bastin els doblers per cobrir totes les necessitats del transport de les nostres illes. Però no és aquesta la veritat, la veritat no és aquesta, la veritat és que no s'han complert tots els objectius, és que en el seu pacte de governabilitat -que un ja no sap a què s'ha d'atendre-, un què fa?, doncs va a mirar quines són les promeses dels partits que governen. No, les promeses electorals no importa mirar-les ja, anem, idè anem al pacte de governabilitat; anam al pacte de governabilitat i veim quatre línies, que tampoc no és que n'hi hagi vint-i-sis, quatre línies sobre transport i ni una complerta, vostès no tenen paraula, enganyen els ciutadans, és que no sabem a què s'han d'atendre!

(Remor de veus i aldarull)

Jo, la veritat, és que venim almenys a reclamar el que vostès mateixos prometeren que farien. I el nostre discurs ha estat el mateix durant els quatre anys de legislatura, el primer any de legislatura record un debat molt interessant amb el conseller, amb els temes de mobilitat en el primer debat que férem sobre pressuposts, i ha estat exactament la mateixa postura ara que fa quatre anys, nosaltres no ens mogut, no és tema d'electoralisme, és tema d'en acabar comptarem, en acabar comptarem; acabam d'acabar, ja hem acabat, queden dos plens! Què podem comptar? Ens sobren els dits d'una mà per poder comptar el que han fet: on és la gran legislatura del transport públic que varen

prometre vostès? On són totes les millores i tota la transformació radical del nostre transport públic?

(Remor de veus)

Brilla per la seva absència, no només en transport ferroviari, podem parlar de transport aeri, podem parlar de cogestió aeroportuària, és que va vergonya a un mateix parlar d'aquests temes. Després de tot el que ha passat, després de les tergiversacions també del Sr. Zapatero, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, silenci.

LA SRA. MORELL I CUART:

... d'així com ens ha castigat, d'aquesta manera és impossible parlar i molt menys defensar una gestió en transport públic, que, en aquest cas, deixa moltíssim a desitjar. I jo, sincerament, així com deia el Sr. Llauger del BLOC, que té un rànquing de reprovacions aquest conseller, idò jo, sincerament, m'ho pensaria, m'ho pensaria si tengués un rànquing de reprovacions veure si és que realment he fet les coses molt malament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Morell.

Passam ara a la votació de la moció relativa a política del Govern en matèria de transports, en els seus sis punts.

Algú demana votació separada?

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Sra. Presidenta, demanàriem votació separada del punt cinquè.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Morell, accepta aquesta votació separada?

Perfecte.

Per tant, passam a votar els punts 1, 2, 3, 4 i 6. Per tant, passam a votar i votam.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Vots a favor, 30; en contra, 25.

Correspon ara votar el punt 5, el puc entendre aprovat per assentiment?

Per tant, el punt 5 queda aprovat per assentiment.

Senyores diputades, senyors diputats, tal com es va acordar a la Junta de Portaveus, en aquest moment suspenem el Ple, i el reprendrem a les quatre en punt.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS